

BUTLLETÍ DE LLAGOSTERA

NUM. 18 - NOVEMBRE 1981 - EDITAT PER L'ASSOCIACIO DE VEINS



* OPINEN: ELS SINDICATS: U.G.T i C.C.O.O.

ELS EMPRESARIS: Climent Casanovas, Narcís Casas, Emili Soler.

* HOMENATGE A LA VELLESA: Xerrada amb Pepet Casadevall i Font.

* TEATRE, ESPORTS, EL PLE, CONCURS INFANTIL, COSES DEL POBLE ...

CASAS
MASCRAU
SA

SEAT

SERVICIO OFICIAL Núm. 05258

TALLER DE REPARACIONES

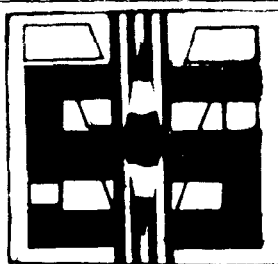
COCHES NUEVOS Y USADOS
TOTALMENTE REVISADOS

HUMET

RIEGOS Y BOMBAS

C/. Camprodón, 49
LLAGOSTERA

Tels. 83.02.25
83.02.37



Espectacles

**mundi
show**

Joan

Planas

**discoteca
CASINO**

Llagostera

PAU CASALS, 5 - TEL. 83 01 66 - 83 02 00

Hostal

Mas Roure

*La bona cuina
de pagès*

Llagostera 830331



SUMARI

- 3 - Pòrtic
 4 a 8 "Atur i Crisi a Llagostera"
 Opinen:
 Sindicats: Climent Casanovas
 Narcís Casas
 Emili Soler
- 9 - El Ple
 10 - Coses del Poble
 11 - Jo compro, jo veng
 Curiositats de l'àvia
 12 - "Temps i Coses":
 "El nostre Urtain"
 per P. Parés C.
- 13 - Ramon
 14 - Recordant un ans d'ahir:
 "Full d'una tendra joventut"
 "Epitafis". Per en Tià
- 15 - Teatre
 "1.^a Mostra i Pastorets"
 16-17 "Homenatge a la Velleja"
 Xerrada amb
 Pepet Casadevall i Font
- 19 - Un tema actual
 "Democràcia", per X. Ventura
 Poesia - Josep Calvet
- 20 i 21 Petites Obres d'Art
 22 a 24 Portaveu dels lectors
 25 - Ni mar, ni muntanya
 26 - Concurs Cultural Infantil
 27 - Poesies: Josep Calvet
 Antoni Mascort
 Joan Riera
- 28-29 Esports
 30 - Escacs, per Jave
 Mots encreuats

ACLARIMENT

En l'entrevista a la "Cambra Agrària" sobre el tema de "La Pagesia" apareguda en el número corresponent al mes d'octubre, deíem:

"Partint de la base que la pagesia de Llagostera és ramadera, d'instal·lacions per a vaques de llet en podem destacar unes deu. Les altres no estan preparades". A més havia de dir: "...preparades per a competir a nivell europeu"

Quan es menciona a l'antiga Cambra es diu: "Càmara Agrària de la Organització Sindical" quan havia d'ésser "Hermandad Sindical de Labradores y Ganaderos".

El Col·lectiu de Redacció vol respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions.

El Col·lectiu de Redacció no es responsabilitza necessàriament de les opinions dels col·laboradors i no es compromet a que tots els escrits rebuts siguin publicats.

Tanmateix s'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Col·lectiu ha de ser sabedor del nom de l'autor.

Per raons d'espai, el Col·lectiu de Redacció es reserva el dret de resumir el contingut fonamental dels escrits.

PÒRTIC

LLAGOSTERA TAMBÉ ENTRARÀ A LA OTAN

No és costum dels que fem aquesta revista tractar els temes que fugin de l'àmbit i el ressò local, més que res, perquè som conscients de les nostres limitacions.

Aquestes línies les empeny la indignació que ens motiva l'entrada a la Otan i la forma autoritària de fer-ho. Perquè Llagostera també entrarà a la Otan sense que els llagosterencs hagin pogut expressar llur opinió.

I anem a la Otan amb una desinformació absoluta, facilitada, com és costum, per gentilesa de la televisió, la nostra desvergonyida partidista televisió.

Des del Butlletí de Llagostera volem alçar la nostra feble veu per dir: Per la Pau, per la Llibertat, pel Desarme, NO A LA OTAN!!

Perquè poques sentències han estat tan negades per la realitat i la història com aquella de "Si vols la pau, prepara la guerra".

Entrar a la Otan és perdre encara més sobirania política, cedir a la nuclearització del país, obrir més mercat a les fàbriques d'armament nord-americanes, posar el nostre futur en mans de l'imperialisme.

Terrible ha d'ésser la pressió nord-americana com per escollir un moment de tanta inestabilitat mundial, un moment en el qual es parla d'una hipotètica guerra nuclear a Europa, per conduir-nos cap a l'Aliança.

Però la decisió és pressa, mig d'amagat, sense concessions ni possibilitat a rondinar, l'UCD amb la col·laboració de C.i.U. i A. P., han disposat per nosaltres.

Un cop més han oblidat el poble. Han començat el compte enrera i ens deixen només la possibilitat de recordar des del nostre petit medi de comunicació, que per la pau, per la llibertat i la dissolució dels blocs, NO HEM D'ENTRAR A LA OTAN.

COL·LECTIU DE REDACCIÓ:

Marta Albà, Esteve Barcelo, Ramon Brugulat, Mercè Carbo, Vicenta Casamitjana, Enric Ramonet, Elena Roget, Amadeu Rovira, Lluís Torres, Miquel Trias, Joan Ventura, Ruth Vert.

Llagostera, Novembre del 1981

"BUTLLETI DE LLAGOSTERA"
 Núm. 18

Dingit pel: Col·lectiu de Redacció

Editat per: L'Associació de Veïns
 Apartat 54 LLAGOSTERA

Imprimeix: Gràfiques Duch Cassà

Dipòsit Legal: GE-300-1980

ATUR I CRISI A LLAGOSTERA

L'ATUR, EL PREU D'UNA CRISI

La patètica imatge dels jornalers capbaixos en un banc de la plaça amb l'esperança de que lloguin per uns dies llurs braços, s'ha multiplicat, naturalment a diferents nivells, arreu d'Espanya i per tot el món occidental.

La gravetat del problema no ofereix cap dubte, les xifres són per elles mateixes prou alarmants, gairebé dos milions d'aturats a l'Estat Espanyol i un grau de creixement que dia a dia s'accelera més.

L'atur s'associa immediatament a la crisi que pateixen els països capitalistes. En definitiva, la crisi d'un sistema econòmic que ha arribat al lògic final del període de desenvolupament viscut fins aproximadament els anys 70. Això, al nostre país, està agreujat per la poca voluntat i/o incapacitat dels diferents governs franquistes, i ara l'UCD, per a solucionar el problema.

La crisi, no és la d'un sistema polític, com alguns involucionistes volen fer-nos creure, sinó la d'un sistema econòmic, el mateix que vivíem en la dictadura franquista. Un sistema que facilita la corrupció i el frau i que sosté una escala de valors en la qual es té més en compte el benefici material que no pas l'home.

El sector més afectat per l'atur és el jovent que cerca el primer treball. Gairebé a tots els països d'Europa, el nivell d'atur és 2 ó 3 vegades superior al dels adults, i dia a dia va augmentant.

En el jove, l'atur té unes característiques específiques. La prolongació de la inactivitat origina efectes culturals i psicològics dramàtics.

A Bèlgica, el jove que busca la primera feina té dret a una prestació quan acaba la carrera, proporcional als estudis fets. Un llicenciat cobra unes setanta mil pessetes al mes, i el que ha fet Formació Professional unes quaranta-cinc mil. Aquest subsidi s'allarga durant dos anys i al tercer es redueix un 20 per 100.

Com a principals causes de l'atur citem l'augment demogràfic de la població i la progressiva mecanització de la indústria que arriba a cotes més altes de productivitat i per tant de guanys, empleant cada dia menys mà d'obra.

DISTRIBUCIÓ DE L'ATUR SEGONS SECTORS I COMARQUES AGOST 81

Llagostera pertany en aquest cas a la zona de Palamós, sembla ésser que per evitar una excessiva acumulació a Girona.

PROVINCIAL	TOTAL	Agricul.	Indústria	Constr.	Serveis	Sense professió
	9.905	30	3.161	2.810	2.889	1015
PALAMÓS	942	2	178	521	202	39
TASSA DE CREIXEMENT	PROVINCIAL	Agost 1981	Agost 1980			
	14,1 per 100	9.905	6.991			
PALAMÓS:	17,7 per 100	942	532			

Aquestes dades són segons el "Instituto Nacional de Empleo" del "Ministerio de Trabajo".

LLAGOSTERA

NOVEMBRE	1981	46	aturats que cobraven el subsidi
MARC	1981	59	" " " "
NOVEMBRE	1981	111	" " " "

El percentatge d'aturats és aproximadament un 10 per 100 de la població activa. I un espectacular creixement del 138 per 100 en un any.

Collectiu de Redacció

OPINEN ELS REPRESENTANTS DELS SINDICATS: UGT i CCOO

La primera taula rodona portada a terme per a les pàgines centrals del Butlletí d'aquest mes, es celebrà amb els representants dels sindicats esmentats. Assistiren Ino Oloriz i Joan Riera per CCOO i Lluís Nuell i Josep Albà per UGT.

Amb la intenció de situar i centrar el tema, encetem la xerrada exposant diferents dades que tant nosaltres com ells hem pogut aconseguir. Les sempre fredes estadístiques en aquest cas són per elles mateixes prou significatives. La gravetat del tema és innegable.

EL NOVEMBRE DE L'ANY 80 A LLAGOSTERA (segons llistes publicades per l'Ajuntament) HI HAVIA 46 PERSONES ATURADES QUE COBRAVEN DEL SUBSIDI. 1 ANY DESPRÉS, NOVEMBRE DEL 81, EL NOMBRE S'HA ELEVAT A 111. En realitat l'atur afecta a molta més gent, que no es



recolleix en aquestes dades degut a què no cobren el subsidi, la majoria joves, en recerca del primer treball.

UGT: Fins ara la majoria dels aturats provenien de llocs de treball fora del poble. Ara, cada dia més, sorgeixen de Llagostera. Totes aquestes dades facilitades pel "Instituto Nacional de Empleo" són molt borroses, no es corresponen a la realitat, però així i tot ens permeten fer-nos-en una idea.

CCOO: A Llagostera, com arreu d'aquestes comarques, el sector més afectat és el de la construcció, seguit pel de serveis, alimentació (IGA), suro i química.

-QUINES ENTENEU QUE SÓN LES CAUSES DE L'ATUR?

CCOO: Són moltes i variades, principalment la "Crisi Capitalista" que comporta una saturació de mercats i evidentment un tancament de vies comercials i una societat de consumisme on periòdicament hauríem de canviar de cotxe, televisió i electrodomèstics. Quan una cosa falla, com ara el petroli, totes les previsions fallen.

UGT: En general la crisi econòmica. Concretament en el ram de la construcció, que té molta incidència a Llagostera, la gent no fa obres degut a què gairebé ningú es guanya la vida. El tre-

ballador que tan sols compta amb el seu sou, no té la seguretat de què podrà conservar-lo i no s'arrisca. Així mateix la manca de crèdit barat, els bancs cobren interessos altíssims.

CCOO: Tot això agreujat per l'increment de facilitats que ofereix l'Estatut del Treballador.

UGT: L'empresa, sobretot la gran indústria, substitueix la mà d'obra per maquinària que li permeti abaratir els costos i incrementar els guanys. Si bé a Llagostera no té massa incidència, a moltes zones industrials, els que abans foren llocs de treball, ara estan ocupats per maquinària.

-QUINA IMPORTÀNCIA TÉ EL FRAU EN L'ATUR?

UGT: El frau de l'empresa que fa hores extraordinàries (que està prohibit), té menors de 16 anys o jubilats treballant, també provoca atur. Al nostre poble, en concret, hi ha molts menors treballant. I aquesta illegalitat la comet sovint gent que diu aixecar el país, i de tots coneguda.

CCOO: Un frau molt greu és el de l'empresa que en la Seguretat Social té als treballadors cotitzant en les categories més baixes per estalviar-se diners, malgrat el perjudici que ocasiona en el futur del treballador.

L'empresa que té treballadors que cobren del subsidi també està defraudant.

UGT: Entre els mateixos treballadors, hi ha molta insolidaritat. Per necessitat o coacció fan hores extraordinàries que impedeixen la creació de noves places.

CCOO: Molts dels aturats que treballen ho fan per necessitat. Uns perquè el subsidi no els permet viure i altres fins i tot es troben que després de 7 ó 8 mesos d'atur encara no han cobrat.

UGT: El més trist del frau, és que fa mal a tothom, des del treballador fins als empresaris que actuen de forma legal.

CCOO: Hi ha frau tant per empresaris com per treballadors. Tant uns com els altres fan mal. Però que el treballador defraudi té fàcil explicació, sovint el subsidi d'atur no arriba ni a igualar el salari mínim interprofessional. El de l'empresa és més greu, s'aprofita de les circumstàncies per augmentar els guanys, perjudicant al mateix treballador que explota i a tot l'estat en general. Caldria molt més control per part de l'Administració. Fan falta inspectors, a tots nivells, sanitat, hisenda, etc.

UGT: Som un país especialitzat en el frau. Vivim en una



Els sindicats es queixen de la manca d'afiliació

corrupció general. Cal més protecció pel denunciador d'irregularitats, al qual sovint ni se l'escolta. Per altra banda al treballador li manca una consciència de classe total, es mou tan sols per egoisme i consumisme. Els treballadors no estem units en les reivindicacions front l'empresa.

CCOO: tot això, és heretat del franquisme. I la manca de consciència, de la repressió dels moviments sindicals. La majoria dels obrers no són solidaris, per por, per manca de consciència o per soborn. I no ens enganyem, la lluita de classes persisteix i cal lluitar amb tot el suport de la massa treballadora. Només amb una base forta es poden aconseguir guanys.

—LA CRISI A L'EMPRESA

UGT: La petita i mitjana empresa és la que sent la crisi. La patronal CEOE ha perdut molt d'afiliats (500.000) principalment de petites empreses, davant l'evidència de què llurs interessos són molt diferents dels de la gran patronal.

Les empreses, durant els anys de desenvolupament, s'havien estancat en el temps, sense renovar-se.

—MESURES PER COMBATRE L'ATUR

CCOO: L'A.N.E. (Acuerdo Nacional de Empleo) podria ésser mitjanament bo si l'acompleixen totes les parts, no només els treballadors com sempre.

UGT: De fet el que persegueix l'ANE és molt poc ambició, estacionar l'atur, evitant que creixi durant 1982, i creant 350.000 llocs de treball que és el número d'aturats previst.

CCOO: El primer que s'acompleix és l'acord de què els salaris no augmentin més d'un 11 per 100 (i un mínim d'un 9 per 100). Malgrat que l'augment del cost de la vida es pre-

veu per un 13 ó 14. O sigui, com sempre, ens demanen que el treballador s'estrenyi el cinturó. Resumint, l'ANE té coses positives i altres negatives.

UGT: Una mesura interessant seria la de què l'Ajuntament creés llocs de treball públics. Això però, a la Patronal no l'interessa... Nosaltres també observem que els cèntims del subsidi no tenen contrapartida, van a fons perdut, hauríem de demanar quelcom a canvi.

—EL PROBLEMA DE CADA ATURAT

CCOO: L'aturat es sent marginat, inútil a la societat, arraconat, augmenta els vicis. La desesperació i la necessitat l'empenyen cap a la delinqüència i a voltes la família n'ajuda moralment.

El delinqüent no neix, li fan.

UGT: L'atur juvenil a més de lamentable com és, esdevé perillós per al país. El jovent aturat que sent necessitats, qui ni tan sols cobra el subsidi, té més empena i menys escrúpuls

que la gent gran i en algunes ocasions desemboca cap a la delinqüència.

Al jovent, si no li donen, pren.

I els representants dels sindicats esgoten els últims minuts de l'entrevista lamentant-se de la manca de consciència de classe de la gent treballadora.

"L'afiliació als sindicats no sobrepassa un 10 per cent. i això és lamentable. Perquè en aquests moments difícils és quan, més que mai, els treballadors han d'agrupar-se a fi de defensar uns interessos comuns i l'eina per fer-ho és el sindicat."

El que nosaltres hem observat és el consens que, entre els dos sindicats, ha presidit tota l'entrevista. Aquest consens de les bases, a voltes no és present en els alts càrrecs d'UGT i CCOO.



OPINEN ELS EMPRESARIS

En la segona part del tema central recollim l'opinió dels empresaris. NARCÍS CASAS (ram de l'automòbil), EMILI SOLER (construcció) i CLIMENT CASANOVAS (indústria surera), ens exposen els diferents problemes de cada sector i llur criteri sobre l'ATUR I LA CRISI DE L'EMPRESA.

E. Soler.— La crisi es deu a diferents motius: l'augment dels costos (materials, impostos, seguretat social, interessos bancaris...) la reducció en l'economia del

ciutadà no li permet fer obres ni tenir grans despeses, ni menys comprar vivenda. Un altre factor important són els aturats, jubilats o menors que treballen, provocant la pèrdua de més llocs de treball i accelerant l'augment de l'atur.

A la construcció en concret una causa que agreuja més la crisi és que Llagostera és un poble dormitori, no hi ha indústria i la gent treballa a fora, a la costa o més a l'interior; ara tots es concentren al poble, i és clar no hi ha feina per a tots.

Llagostera pocs anys enrera tenia 3 ó 4 contractistes, ara en



"Hi ha el perill que l'empresari perdi la il·lusió"

té 40 o més, no obstant la població es gairebé la mateixa.

La crisi afecta principalment a la petita i mitjana empresa legalitzada, totes van desapareixen. Solament aguanten les empreses subterrànies.

Per altra part l'acomiadament d'obers és tan car que destrueix l'empresa. No sóc partidari de l'acomiadament lliure, però la gratificació hauria d'ésser a càrrec de l'estat. Segons l'Estatut del Treballador el fons de garantia ha de pagar el 40 per 100 de la indemnització, però sembla ésser, segons la premsa, que el fons ha quedat exhaurit i Magistratura procura que sigui l'empresa qui ho pagui tot.

Cl. Casanovas.— Aproximadament un 85 per 100 de les empreses al nostre país són petites i han de lluitar de forma desfavorable en unes estructures legals que afavoreixen a les grosses. Quin petit empresari pot aguantar, per exemple, pagar mes darrera mes, les cotitzacions a la S. S. del treballador que està en situació d'incapacitat laboral transitòria, quan el lògic seria que se'n fes càrrec la Seguretat Social. Un treballador de baixa a la empresa de 5 persones, representa un 20 per 100 de baixa, aquest mateix treballador a una empresa de 100 persones no afecta absolutament per res a

la capacitat de l'empresa.

N. Casas.— No podem, si volem trobar les causes de la crisi, limitar-nos a un nivell local, ni tan sols nacional, ja que és un mal que afecta a molts països. Per dir que és fruit d'una mala marxa de l'economia hauríem dit molt poca cosa. Sens dubte es deu a una acumulació de causes que mereix un estudi profund. Molta informació hem llegit que assenyalava diferents causes: baix nivell demogràfic que ha fet trontollar tot un programa econòmic (poca gent jove per consumir i augmentar el nivell de renda de la família amb el seu treball), la tecnologia que ha disminuït la mà d'obra, i altres que ja entren dins criteris econòmics i socials diversos, deficient organització de treball - col·locació a nivell mundial, etc.

Cl. Casanovas.— Estudiosos de l'economia consideren que normalment hi ha un 2 per 100 flotant d'aturats. Quan es sobrepassa aquests 2 per 100, el consum baixa i s'entra en un cercle viciós que va agreujant progressivament el problema.

E. Soler.— Fa pocs dies que el Sr. Rigol, conseller de treball de la Generalitat, per tal d'evitar la destrucció de l'empresa ha proposat entre altres mesures que els treballadors paguin un fons per l'acomiadament,

però els sindicats, justificadament, l'han acollit amb sonores protestes.

Sigui com sigui, cal buscar altres solucions, ja que com va ara no es pot seguir més.

N. Casas.— En el nostre ram concret, l'automòbil, la crisi és també extraordinària. Els motius són variats: En disminuir el nivell de renda de la família queda mermat el consum, es venen molt pocs cotxes. Els preus són elevats per la gran càrrega fiscal que s'exerceix sobre l'automòbil. És una crisi que afecta a tota l'Europa Occidental.

Anys enrera tots els garatges, tenien plantilles de 7 ó 8 persones com a mínim, ara 3 són suficients.

Cl. Casanovas.— La crisi del suro té unes característiques especials. El suro és una matèria prima limitada, avui en dia, escassa. No es pot portar a terme una fabricació a gran escala ja que es depèn sempre de la collita de cada any.

La major part de la nostra producció va destinada a l'exportació i aquí s'entra en una desigual competència amb Portugal. Desigual perquè Portugal no paga arancels i en canvi Espanya sí. Així mateix, els costos de fabricació a Portugal degut a la mà d'obra molt més barata són molt més reduïts. El cos d'una hora de treball a Portugal és aproximada-



ment de 1/3 dels cost d'aquí. En aquestes condicions, la competència és de mal aguantar, anem sempre rera petja de Portugal. Se'ns fan comandes tan sols quan no en troben o quan en volen de més qualitat.

E. Soler.— Moltes empreses per aconseguir treball, per guanyar a la competència es veuen obligades a usar procediments no molt correctes, hores extraordinàries, llogar autònoms, jubilats o aturats.

N. Casas.— En el nostre cas, cal diferenciar el que són hores estructurals de les extraordinàries. Entenem que són estructurals per exemple les que es fan per acabar un cotxe que ha de sortir, etc.

Sovint ens trobem que al llarg del dia no hi ha feina i a última hora s'acumulen les urgents.

La gent de l'atur que treballa pel seu compte, també repercuteix, és clar que primer el que caldria és un subsidi correcte, que permeti viure, i a partir d'això un ampli control.

Cl. Casanovas.— Hi ha casos d'obers que estan en l'atur o jubilats que no cobren fins passats 7 ó 8 mesos i naturalment això els obliga a treballar.

E. Soler.— S'observa una gran

part de culpa de l'Administració, que no aconsegueix amb la puntualitat deguda i controla molt poc. Un important tant per cent d'empreses no paga a la Seguretat Social i fan competència desleial a les que paguen. Aquest any els impagats a la Seguretat Social s'han multiplicat per 10.

N. Casas.— I un cop passi aquesta situació, què es farà amb les empreses que no han pagat? És possible que no es cobrin aquests deutes, i mentre les altres hauran anat pagant religiosament. Jo crec que pagar la Seguretat Social és un dels deures que l'empresari ha d'acomplir necessàriament.

—QUINES MESURES CREIEU S'HAN D'APLICAR

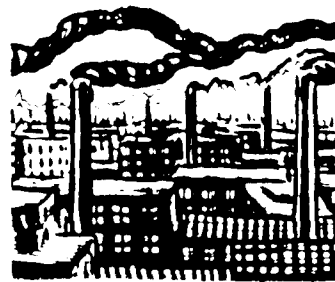
Aquí convindria distingir on cal adoptar-les. No és difícil veure que cap empresa creu en la solució de l'atur fins a situacions extremes (almenys al nostre nivell d'empresa). Ara bé, hi ha fets palpables que demostren que per part de l'organització oficial hi ha a fer. L'atur vol una sana organització o contràriament va contra ell mateix. Subsidis suficients i concrets evitarien l'abús: una política incontrolada portarà més inflació. Agilització en els permisos d'obres, etc. Desgravació fiscal de l'empresa, etc.

E. Soler.— Malgrat tota la crisi, si s'acompleixen les lleis, si no es defrauda, si tothom actua de forma legal, seria molt menys greu.

Cl. Casanovas.— En el nostre cas en concret, ja he dit que la crisi és deguda principalment a dues coses:

—La manca de matèria prima i la desigual competència amb Portugal.

Quant al primer, la solució és a molt llarg termini, si es projectés una explotació més racional del bosc. El segon té solució a més curt termini, l'exportació lliure d'arancels bé per l'entrada al Mercat Comú, bé per negociacions que així ho estipulin.



ELS EMPRESARIS OBSERVEN AMB PREOCUPACIÓ LA CRISI, ENTENEN QUE ESTEM ARRIBAN A UNA SITUACIÓ GREU:

La descapitalització, la manca d'il·lusió de l'empresari, la desmoralització, i tot això dins un cert caos administratiu que agreuja molt més un problema ja per ell mateix greu.

Ja realitzada l'entrevista, ha sortit a "La Vanguardia" del dia 18-11-81, un article comentant els resultats d'una enquesta a 2.000 persones a nivell estatal, en la qual un 87 per 100 manifestava que no desitjava ésser empresari, tot i que disposés dels recursos necessaris per a ser-ho. No obstant reconeixen els entrevistats, la necessitat de la figura empresarial perquè funcioni l'economia.

Collectiu de Redacció





EL PLE

30 d'octubre

6 de novembre

PLE EXTRAORDINARI 30 D'OCTUBRE

Normes Subsidiàries

Començà la sessió una esmena del Sr. Nuell a l'informe favorable, elaborat per la Comissió d'Urbanisme, sobre l'acceptació de l'avanç presentat per l'equip redactor de les Normes Subsidiàries. A més, l'informe deia que els tècnics municipals haurien d'estudiar una alternativa a una sèrie de qüestions:

- Ubicació de la zona industrial.
- Qualificació del Puig del General com a sòl urbà o urbanitzable.
- Qualificació del sòl relatiu a Mont-Rei, La Mata i Mas Aymerich.

L'esmena del Sr. Nuell venia a dir que l'informe presentava incoherències. Li extranyava que es tornés a parlar de considerar sòl urbà el Puig quan l'assumpte havia quedat clar amb els promotors i tenint en compte que no té cap pla aprovat, vulnerant així la Llei del Sòl. Quant als criteris sobre les urbanitzacions es preguntava si és que aquests tècnics no serveixen per fer-ho. Proposava deixar l'assumpte sobre la taula i esperar les suggerències de cada afectat.

Seguí la discussió del tema. El Sr. Nuell deia que l'Ajuntament no tenia que fer una alternativa del Puig i urbanitzacions ja que això pertoca als promotors i hi veia una sèrie de pressions externes. El Sr. Alcalde manifestà que l'informe es va fer lliurement i que la Comissió pot presentar una alternativa com qualsevol altre ciutadà. En les votacions fou derrotada l'esmena i acceptat el dictament de la Comissió.

Modificacions d'ordenances fiscals

S'aprovaren modificacions sobre una sèrie d'ordenances fiscals. El Sr. Nuell presentà una esmena a l'ordenança sobre circulació de vehicles. La modificació proposava un augment del 10 per 100 per turismes i motos i exceptuava els vehicles que paguen Llicència Fiscal. Segons el Sr. Nuell la proposta és contrària al principi de què pagui més qui més tingui, que caldria fixar-se en una bona administració i no dedicar-se a festes i festetes, que si s'apugen els tributs es millorin els serveis. Proposava un augment del 5 per 100 per vehicles de menys de 12 HP i un 20 per 100 pels demés. Deia que acceptarien el rebuig de la seva proposta i que el grup de govern està portant una política de dretes sense disfressa. Alguns d'aquests punts no foren esmentats pel Sr. Nuell en l'exposició, cosa que va fer que el Sr. Codina manifestés la seva disconformitat en la sessió del 6 de novembre. Acabà el ple amb l'aprovació de la modificació.

PLE ORDINARI

6 DE NOVEMBRE

Després de les rectificacions de l'acta anterior, el Secretari llegí la correspondència rebuda. Destaquem la comunicació de la Diputació de Girona dient que havia subscrit l'Ajuntament a la revista Àncora de Sant Feliu dins la campanya de promoció de la premsa comarcal. El Sr. Nuell volgué fer constar la poca delicadesa de la Diputació en no subscriure l'Ajuntament a la revista local.

Piscina

El Secretari llegí el llarg contracte de préstec del Banc

de Crèdit Local d'Espanya de 6.365.640 ptes. per a la construcció de la piscina i vestuaris. S'aprovà per unanimitat.

Terrenys FEVE

FEVE comunicà que els Serveis Tècnics del Ministeri d'Hisenda havien valorat els terrenys dins el terme de Llagostera en 5.574.000 ptes. S'acordà acceptar aquesta valoració (unanimitat) i facultar al Sr. Codina per representar a l'Ajuntament en els tràmits de l'escriptura (4 absencions).

Ampliació del Cementiri

L'Ajuntament havia demanat col·laboració als propietaris i veïns del cementiri per ampliar la seva superfície al doble de l'actual i dotar-lo d'un aparcament. També havia d'atravesar un terreny d'aquests el col·lector que vindrà del Carrer del Cementiri.

En la sessió es llegí un escrit presentat pels propietaris en què es deia que cedien els terrenys necessaris pel cementiri i una zona de 10 m. d'amplada per construir un vial públic pel que podrien passar les canonades. Les contraprestacions que demanaven eren bàsicament: un panteó familiar, no pagar contribucions especials i poder tallar les plantes.

El Sr. Parés presentà un vot particular dient que considerava les obres necessàries, però que preferia una valoració per part dels tècnics municipals abans de comprometre's. En la discussió el Sr. Codina exposà que sense projecte és difícil valorar-lo, el Sr. Nuell deia que sense projecte l'Ajuntament no es pot comprometre i la Sra. Serra volia les dimensions estiguessin més ben especificades. Al final s'acceptà la proposta dels veïns.

COSES DEL POBLE

ROBATORIS A LLAGOSTERA Al taller mecànic E. Roget.

A finals d'octubre feia menys de dos mesos que ja s'havia produït un robatori en aquest Taller mecànic, situat a la sortida de Llagostera, a la carretera de Girona. En aquella ocasió lograren endur-se un cotxe d'un veí del poble que el tenia per arreglar, i altres coses. Aquesta vegada també lograren emportar-se un cotxe tot i que l'alarma es posà a tocar durant una bona estona.

El cotxe fou recuperat fa pocs dies a Badalona; sembla ésser que sense gaires desperfectes.

Al Supermercat "Aldi"

Fa pocs dies també hi hagué un intent al Supermercat "Aldi". Els fets transcorregueren a mitja nit. El propietari va sentir unes fresses estranyes a les oficines del supermercat i anà a veure a què eren degudes. Es trobà amb un parell de lladres que anaven sense tapar-se la cara i que el van amenaçar amb uns ganivets, arribant a ferir-lo lleument d'un braç. Els lladres en ésser descoberts, marxaren enduint-se el cotxe del propietari del supermercat, que més tard fou trobat abandonat a la carretera de Sant Llorenç.

De valor, segons tenim entès, no lograren endur-se'n res, però l'enrenou que provocaren fou gros.

A la Corresponsalia del Banc Popular Español.

El passat 28 d'octubre fou assaltada novament, en segona vegada en menys d'un any, la corresponsalia del Banc Popular Español que porta el Sr. Vicenç Amat.

Els fets succeïren a 1/4 de 9 del vespre, aproximadament, quan tres encaputxats, portant pistoles, entraren a l'oficina del Sr. Amat, amena-

çant-lo amb les armes i exigint que els fossin entregats tots els diners de la caixa. D'aquesta manera lograren endur-se'n prop de 500.000 ptes.

Una vegada fet el robatori, els lladres marxaren en un cotxe marca Seat 124, matrícula GE-1159-B, que més tard fou trobat abandonat, i va resultar ésser robat a Girona.

Al Casino i al taller mecànic Casas-Masgrau S.A.

A la nit dels dies 8 al 9 d'aquest mes d'octubre, hi hagué, altra vegada, una sèrie de robatoris al nostre poble.

Un d'ells es produí en el bar del Casino Llagosterenc, d'on els lladres s'endugueren la televisió en colors, els diners de les màquines "tragaperras" i alguna altra cosa de menys valor.

Al taller mecànic Casas-Masgrau, S.A., es produí la sustracció d'un cotxe usat que tenien per vendre i altres coses de poc valor.

També desaparegué aquella nit un cotxe propietat d'en F. Xirgu, que estava aparcant al carrer Concepció i que fou trobat més tard prop del taller mecànic Casas-Masgrau, amb alguns desperfectes a la direcció. Això fa pensar que en no funcionar-los bé aquest, anaren a robar l'altre dins el taller.



Neteja de la Riera Gotarra.

Ha començat a primers d'aquest mes de novembre, la neteja de la riera Gotarra, del tros que va des del pont de la carretera de Sant Llorenç fins al pont de la carretera de Caldes.

Creiem que ha estat una bona idea, ja que les plantes i la brutícia emplenaven la riera, i era un perill en cas que s'aguessin produït unes pluges fortes.

No sabem si es continuarà a les altres rieres, com les Banyolenques, doncs ja que estan també plenes de brutícia, els convindria molt una bona netejada.



Segon curs de Graduat Escolar per a adults.

A primers de novembre varen començar les classes del segon curs de Graduat Escolar per a Adults, que es donen a les aules del Col·legi Nacional Lacustaria, per iniciativa de l'Ajuntament.

A aquest curs hi assisteixen unes 25 persones de diferents edats, que han hagut de pagar unes 2.000 pessetes, aproximadament, per poder assistir a les classes, ja que enquany no s'ha pogut aconseguir, de moment, una subvenció com la de l'any passat, encara que s'estan fent els tràmits oportuns.

Cursets de català

Fa pocs dies que es feu una reunió a l'Ajuntament de la vila, per parlar sobre un nou curset de català que es vol fer.

La reunió havia d'estar presidida pel conseller de Cultura Sr. Puig, però per estar el Sr. Puig de vacances, va ésser presidida per l'Alcalde Sr. que degut a un malentès, arribà mitja hora tard.

A la reunió es parlà de què hi ha el projecte per part de l'Ajuntament de fer uns crusets de català com els que es varen fer l'hivern passat.

Es digué que s'intentaria que els professors que impartissin les classes d'aquest curset fossin mestres que no tinguessin feina.

S'acordà fer una nova reunió quan es tinguessin dades més concretes de qui serien els professors i de quan podrien començar el curset.

i que ja s'avisaria a tots els assistents a la reunió mitjançant una carta, i a tot el poble en general per mitjà del Butlletí de l'Ajuntament i de comunicats a les botigues.

Quintos 81

Dia 6 de desembre, VIII Quo Vadis.

Inscripcions al Black Cat, Pub l'Enrenou, i mitja hora abans de sortir.

Sortida de la Plaça Catalunya a les 9 hores.

Dia 12 de desembre, COMIAT del Quintos.

Repartició de premis als participants del Quo Vadis.

Elecció de la Miss i el Mister.

Grups "La Diagonal" i "Maraca i Marxa".

Lloc: al carrer Cantallops, en el local cedit gentilmente pel Sr. Pere Collell.

La greca començarà a les 10'30.

CURIOSITATS DE L'ÀVIA



BROUS DEL TEMPS DE LA MEVA AVIA I PADRINA FAUSTINA. ANY 1860.

TRANSCRIPCIO ORIGINAL.

BROU (Caldo) per a gent delicada.

Agafes una olla de cinch petrics, hi tires aygua y quan sigui calenta, però sense esperar que bulli, hi poses mitj kilo de babella de vaca, un quart de kilo de vedella y un tall de gallina.

Ho escumes ab una escumadora de llauna y no ab cullera porque se n'endu la substància, y després d'aquesta operació, hi afegeixis dues cebes blanques, dos brots de julivert y un de frigola, posant-hi la sal necesaria y deixant-ho coure duran quatre hores ab foch suau.

Aquest brou es de lo més apropiat per a certs malalts delicats.

BROU al minut

En atuell apropiat y ab l'aygua corresponent hi posarás un kilo de carn picada, una ceba, una

pastanaga y una mica d'àpit, tot en bocins menuts; hi afegeixes dos clavells d'especies, sal, frigola, pebre y llorer y ho dexaras bullir durant mitja hora, passant després el brou, abans de servir-lo, en un colador molt fi.

V i V.



JO COMPRO, JO VENC

Aquí tothom qui vulgui, hi pot anunciar el què li sembli.

Especuladors abstenir-se.

*.- Venc bicicleta carreres, barata i en bon estat.
Telèfon 83.00.97

*.- Es venen uns quants "PUF", per entapissar al seu gust.
Poden comprar-se d'un en un.
Telèfons: 83 02 71 i 83 03 69

*.- Venc gran pista tren HO, incluit taula i tot l'equip.
Raó: 83.03.15

*.- Venc motxilla i sac de dormir.— Raó: La redacció.

*.- Venc Barbour nou per 4.500 ptes.
Raó: Tel. (93) 254.08.52

*.- Compro tenda de campanya amb rebedor, 3-4 places.
Raó: Ganix, 30

*.- Es donen classes aquest hivern d'E.G.B., BUP i màquina.
Raó: Concepció, 9

temps i COSES

EL NOSTRE URTAIN



El matí d'aquell dilluns el pobre Joan s'havia enganxat al llit. El pare no parava de cridar-lo:

—Joan...! JOAN...!

I res. Llavors com a bon taper, trobà la idea. Posà una paella al foc amb una mica d'aigua. Al moment se sentí un patallarreg de mil dimonis. Tant, que fins unes orelles dormides captaren el soroll prometedor.

—Què coeu, pare...?

—Bou...!

—Ja baixo, doncs...!

Aclarida la cosa, begué el cafè amb llet de cada dia, i espitregat de mig cos —com tot bon boxador—, se n'anà a la botiga "fent marxa atlètica".

Així de senzilla ha estat la presentació del nostre Joan, conegut en el món de la boxa, per: "Korkin Dale". Ai aquells tapers, com es lluien amb ell...! Si bé, segons pròpia confessió —no comprovada— en un ring de Barcelona havia tombat a un negre com una torre al primer assalt, si bé —també segons ell— el carter li portava lletres i més lletres d'empresaris, els seus companys de tinar, tots els adictes de la "Penya" i el jovent sencer del poble en parlar de Korkin Dale, ho feien del futur campió mundial:

Feia goig de veure quan deia a qualsevol amic:

—Toca el bícep, noi! No veus que tinc "nervi groc...!"

I l'amic somreia, tot i pensant en què seria això del: "nervi groc".

El cas és que ja feia temps es parlava d'organitzar una lluita de boxa entre Korkin Dale i un possible aspirant digne d'ell. Es sapigué que a Girona hi havia un possible candidat.

Es feren gestions i al poc, la cosa ja estava ben encarrilada.

Tot just que pogué donar-se com a segura, tots els vailets del poble l'aclamaven arreu on fos. Ell —quasi tan criatura com els que, per anys, si ho eren—, no es cansava de dir:

—Si no en tinc per a res, jo d'aquest nyèvit! Vosaltres, a cridar tots! I quan digueu: Dale, dale, Korkin Dale... el mataré...

Podeu pensar-vos, en arribar el dia, com estava l'ambient. En Cisquet paleta, havia posat a l'escenari del cinema, quatre botes plenes de sorra sostenint un peu dret. Amb tres lli-vants féu la cordada. Es regà i s'es-combrà tot, com calia. S'apagaren els llums...

Em sembla veure'l sortir, ara mateix Joan, tindria llavors una trentena d'anys, els quals ja s'havien marcat en ell, fent-li una panxa més que regular. Portava uns calçotets blancs, cosits d'on fou necessari, i esparidenyes del mateix color. El de Girona, un xicot jove i força estemordit d'enfrontar-se al gran campió, s'havia quedat quiet en un racó.

En l'altre, Korkin Dale feia "exercicis d'esgrima i gimnàstics". Per fi, en Pitu fuster, que tenia l'esquetllot, avisà:

—Va nois! Anem-hi?

Que no pogué ésser al moment, doncs al nostre campió li queien els calçotets.

—Tens un cordill, Pitu?

Pitu, donà el cordill. L'altre l'estacà fort, i per fi el fuster engegà el decisiu toc d'esquetlla.

El "refli" era un noi de la Banca. Els digué quelcom. Els dos boxadors donaren la conformitat. I ja els tenim encetant el primer assalt. El silenci de la sala era total, impressionant. El de Girona, sense un bri d'esma ni gosava d'acostar-se a l'altre. Que, amb el cap jup, feia una mena de saltets estranys. "Cobria la guàrdia", deien els entesos. De cop, Korkin Dale tocà un poc la cara del contrincant. I el públic cridà a tota veu:

—Dale, dale, Korkin Dale! Dale, dale, Korkin Dale!

Més que cridar, allò era un údol ferestec. Un esgarip de guerra. Una

terrible explosió de masses.

—Dale, dale, Korkin Dale...!

Però el nostre home: tranquil, serè, seguia "cobrint la guàrdia", i sense tirar pel dret, com tothom volia.

Així arribà el moment que l'esquetllot donà com a acabat el primer assalt. Els dos boxadors ocuparen el seu seient. Joan, xuclava un tros de llimona. I de tant en tant, somreia al públic enardit.

Clonc! Clonc! Clonc!

Segon assalt. De bell nou els dos rivals fent la passejada. El públic s'impacientava. Algú, cridà:

—Va Joan! Un nyorro ben tirat, i fora...!

I sí el tirà. No sé si fou un nyorro, o un petit petit copet que fregà el nas del gironí. Aquest, per fi, acabà la paciència. S'acostà al nostre gran campió, i li engegà un directe a la panxa que féu encendre els espectadors:

—Dale, dale, Korkin Dale! Dale, dale, Korkin Dale...!

I enmig del general desconsol veiem que aquest comença a trontollar. Ràpidament, l'altre pica a la cara del campió universal..., doncs no, no gens fort, però sí prou perquè el gran Korkin Dale caigui d'espatlles a l'escenari, com un elefant caçat.

L'escàndol és terrible. Uns xiulen. Encara algú aplaudeix. D'altres tiren cadires a l'escenari. Tothom: dones, homes, joves, velles, noies i mainada, tothom cridava i cridava... El pobre Joan: estirat com un barat tenia sort d'en Met sabater que no parava de fer-li vent amb una camisa vella. Pitjor fou quan en Pitu de l'esquetlla demanà amb veu de tro:

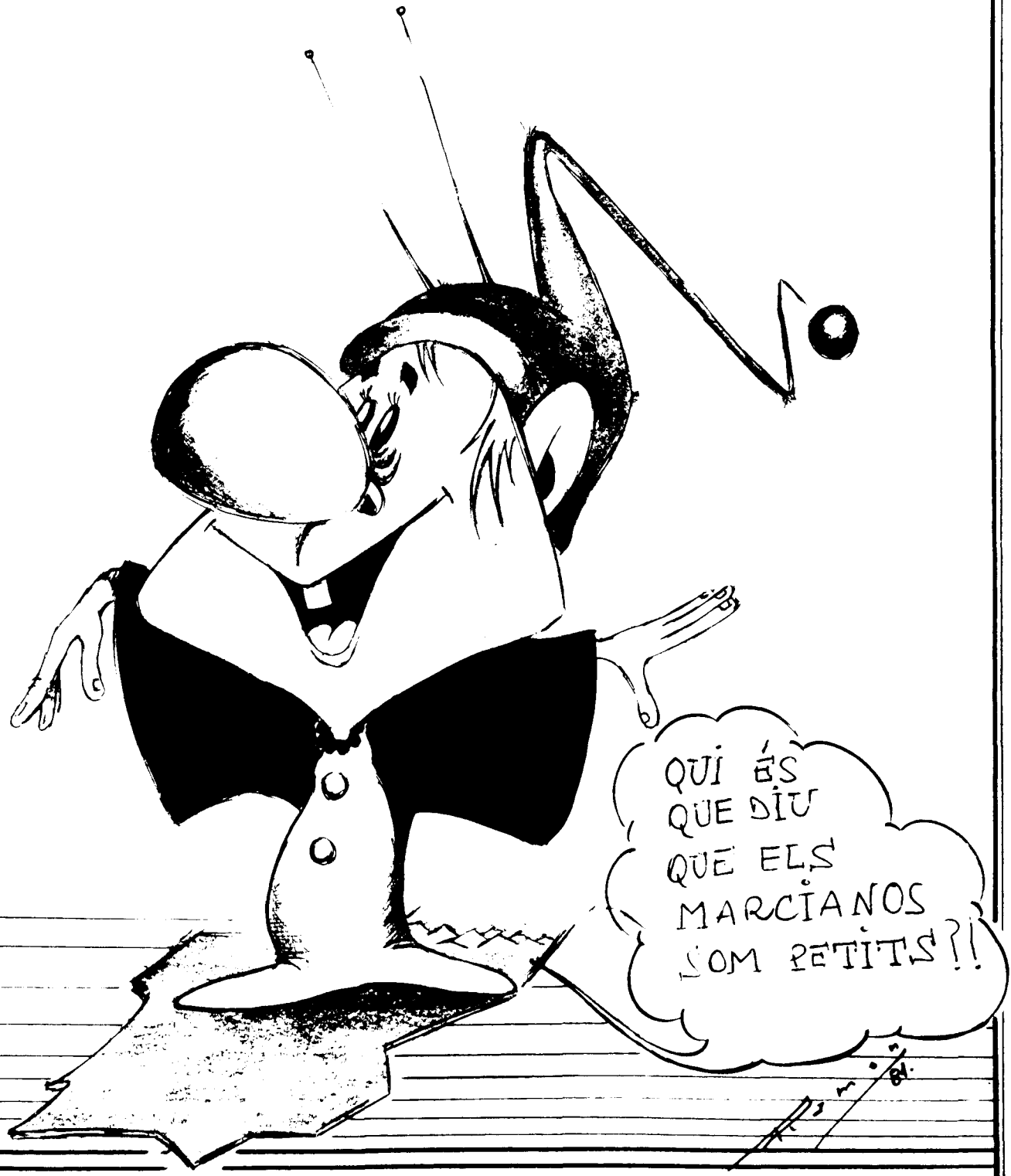
—Hi ha algun metge a la sala?

Mentre entre dos voluntaris retiraven al gran Korkin Dale del local, aquest, ajuntant-se les dues mans feia la senyal de victòria al públic.

Que com acabà tot...?

Com tot acabava en aquells temps. Un bon ressopó dels dos boxadors —cobraren deu duros cada un— i un record inesborrable per tots aquells que en fòrem espectadors.

acudits d'en **RAMON**



RECORDANT UN ANS D'AHIR DE LA NOSTRA VILA

FULL DE LA VIDA D'UNA TENDRA JOVENTUT

Corria l'any 1918 quan uns joves d'ambdós sexes (mig d'imagat) formàrem un petit grup per contar-nos per mitjà d'escrits, les nostres inquietuds. Escrits que sense cap mirament eren entrecanviats entre tots nosaltres. Ells eren plens de somnis i portadors d'il·lusions i desitjos, volíem pels nostres propis mèrits desfullar aquell gros arbre de branques encreuades, com era la vida.

Quan hi havia trobades o sentades, era el nostre costum saludar-nos amb un germanal bes dipositat a les nostres galtes. El nostre tarannà era ajoguessat, rialler i alegre, no obstant i això, el nostre semblant no quedava pas enrogit degut a què les paraules grolleres i picants eren fora, i l'abús de confiança no hi era. Si bé perteneixíem a diferent sexe, hi havia entre nosaltres una germanor que ens guardava i guiava en tots el nostres sentits.

Les nostres mirades no eren tèrboles, no volien pas fer oposicions per aconseguir moments placívols.

Ja mai pensàrem amb el perill que algun dia, una societat mundana, egoista, falsa i voltada de vicis ens despertés i que amb les seves fortes ventades ens portés, com du a les fulles seques, a llocs desconeguts, inimaginables i gens recomanables. L'estudi, instrucció i meditació eren únicament el nostre nord.

Llegiu, si us ve bé, un dels últims escrits que eixia d'aquella colla. En ell hi trobareu faltes "garrafals" i altres defectes, penseu que porta molts anys sobre seu i du el mateix vestit de quan va néixer.

Així pensava i escrivia a quell jovenívol i jovial grup d'aquell ahir.

La fe marxa i torna, la joventut no.

"Acabo de llegir aquells meus escrits que també són els teus. Les impressions de la lectura pulpiten encar dintre meu ab inefable dolcesa; són com perfum de flors que surten de dintra la terra... Tins treball que fer, més me manting ab els braços plegats per no rompre el silenci augut que men volta. Temo que si els desplegaba romperia aquest silenci, proferiria quelcom de sant.

"Més tot de plegat sento dintre meu, una gran forsa, un ser misteriós que me parla, que vol que li contesti qui soc jo. Me pregunta mil coses, y jo, com per a final li dic: No soc com suposes tu, un un diferent dels sers que coneixes. No, no soc més que un home que pasa depresa, molt depresa per la terra, assedegat d'amor, veritat i justisia... Soc preguntat de nou, me diu, perque no imposito mes paraules, mes doctrines; que aixó si o fes, donarien llum, que seria tal volta idea salvadora dintre moltes consciencies.

No contesto. Solsament mon cervell lo tinc ficsat alla a l'amor, a la veritat, a la justicia. Ja mai imposaré per la violencia lo que deu ser fruit de les propies voluntats. Y si jo mai tant sols sospites, que jo, quels meus escrits, engendresin odis, que encengessin fogueras, y per contes de portar bona llum portés la foscor de la nit negra, llavors me avergonyaria de mi mateix, y jo renegaria, y menfonsaria a lo mes fondo de la terra".

* * *

EPITAFIS

Epitafis escrits a "La Selva", periòdic de Llagostera, "Any I núm. 8", data "31 octubre del 1911", firmats per "El Llagosteri Rosinyolet" pseudònim d'en Pitu Camós.



*"Aquí hi ha una modisteta
qu'era més maca que un sol
la va atropellar ipobreta!
un auto sense correr molt;
no anava ella gens distreta,
(no pot córrer qualsevol)
portava faldilla estreta".*

* * *

*"En vida mai va votar,
mes, quan venien eleccions
e'l mort que aquí jau iquin cas!
vota totes les seccions".*

*"Jau aquí dins un manobre
més savi que'n Joan Roquer,
va morir en lo carrer,
estava bastant gastat
de tan treballar de cap".*

*"En Narcís Pops i Cordills
valent i actiu cassador
morí després d'haver mort
mil de llebres i conills.
Anava caigut d'espatlles
de fer córrer tantes guatlles".*

*"Descansa en aquesta tomba
un fabricant de paper,
fabricà ab molt bona sombra.
Diu que va guanyar gran títol:
feia molt paper ridícol."*

*"Nasqué, va viure molt poc,
s en rigué casi tothom,
y aquí reposa en eix lloch,
ipobre falda-pantalont".*

*"Pst... icalleu!... no feu renor.
Jau aquí en Quim de la plassa,
com un perol era sord;
mes de tan sentir Sarassa
fastidiat va anar al sot".*

*"Un músic descansa aquí
que hi toca'l violí ab sordina,
fa poch qu'es debé morí,
puig canta la Serafina".*

*"Un pescador de granotes
jau a causa de renyines
entre sa dona y sa sogra
va pescà una gran tunyina".*

Per en Tià.



TEATRE

dent intenció de voler arribar a tots el públics.

De moment, però, la Mostra ja és un èxit pel sol fet d'ésser. Els organitzadors han endegat una tasca molt interessant i amb molts aspectes positius, amb detalls com fer un programa per cada representació, el qüestionari (potser una mica inconcret), la voluntat de continuar, etc.

L'assistència de públic ha estat sempre superior a les cent persones, que no està malament si tenim en compte l'habitual inhibició en actes d'aquests tipus, i la força de la televisió per la gent que no acostuma sortir de casa.

Esperem que en el que manca la Mostra. augmenti el nivell dels grups participants, i recordem que el dia 4 de desembre, el grup d'Amics del Teatre, tot clausurant la Mostra, presenten "Històries del Zoo" d'Edward Albee, una molt interessant obra sobre els problemes actuals de la comunicació i la marginació.

ELS PASTORETS

S'estan assajant novament "Els Pastorets" de Folch i Torras. Després d'alguns anys en què aquest acte tan tradicional de les Festes Nadalenques no es representava en el nostre poble, un grup d'antics components d'anteriors Pastorets, sota la coordinació d'en Pepe Fernández, s'han reunit amb nous elements, per dur a terme aquest popular espectacle. La participació d'actors de "fa temps" serà un gran atractiu, i una raó irreversible per no deixar de veure aquests Nous Pastorets, que ben segur deleitaran als nens, joves i no tan joves.

Com veiem, l'activitat teatral a Llagostera surt del seu ensopiment.

Per molt de temps!!

1.ª MOSTRA DE TEATRE

Quan estem escrivint aquesta crònica sobre la 1.ª Mostra de Teatre es porten representades quatre obres. En un principi volíem fer una crítica particular de cada sessió, comentant les interpretacions, l'escenificació, decorats temàtica, etc., però dificultats materials ens ho impedeixen. Val a dir que en general el que s'ha vist fins ara és força fluix, sobre tot l'espectacle que va oferir el Grup Catalònia de Barcelona, molt apagats tant els actors com l'escena.

Està clar que estem parlant de teatre d'aficionats i que els objectius de cada grup poden ésser molt diferents, però s'ha d'exigir uns mínims de presentació, d'imaginació, d'idea. De cara l'espectador la força del teatre està en primer lloc en la interpretació, i si aquesta és deficient, molt difícil resultarà salvar l'obra. Segueix en ordre d'importància el text, motius, contingut, l'elecció del tema i la forma d'entendre'l. L'escenografia tanmateix és imprescindible i ha de tenir uns mínims d'inventiva, fantasia, els llums, decorats, mobles, han d'estar en consonància i ser uns dignes complementos d'un autèntic quadre teatral.

Del que hem vist ha fallat molt la interpretació. Quant la temàtica, tres comèdies i una història de sentiments. Tres obres d'autors catalans i una d'anglesa, no deixa d'ésser un bon terme mitjà. Tot dins aquesta línia de teatre senzill, convencional, amb l'evi-

Collectiu de Redacció

XERRADA AMB:
PEPET CASADEVALL i FONT

HOMENATGE A LA VELLES

Introducció

Fa pocs dies, el diumenge 18 d'octubre, per iniciativa de la Conselleria de Cultura de l'Ajuntament, amb la col·laboració de les Caixes, Bancs i gairebé la totalitat d'entitats de la vila, es va organitzar un "Homenatge a la 3.ª Edat". La Festa fou un èxit, ja que la participació era nombrosa, i els actes preparats van ésser seguits per molt de públic, tant a l'ofici, com al Casino, com al dinar de germanor que s'allargà fins ben entrada la nit, el que demostra l'ambient que allà es va formar.

La celebració d'aquesta Festa, té uns antecedents en el nostre poble. Els més recents, l'intent del G.E. Bell-Matí pels anys 1974-75 de fer revifar la Festa, cosa que no s'aconseguí, ja que en les dues edicions eren unes vint persones les que hi van participar. Així, ens hem de remuntar a l'any 1946 quan el Sr. Joan Olivera, aleshores Delegat de la Caixa, i en Pepet Casadevall, el nostre entrevistat, organitzen la primera Festa, millor dir: "L'Homenatge a la Vellesa".

—Pepet, com era abans l'Homenatge a la Vellesa?

"Era molt diferent de la Festa que s'ha fet ara, ja que nosaltres feiem un Homenatge, pel que l'acte del Casino consistia essencialment amb uns discursos dirigits a les persones grans.

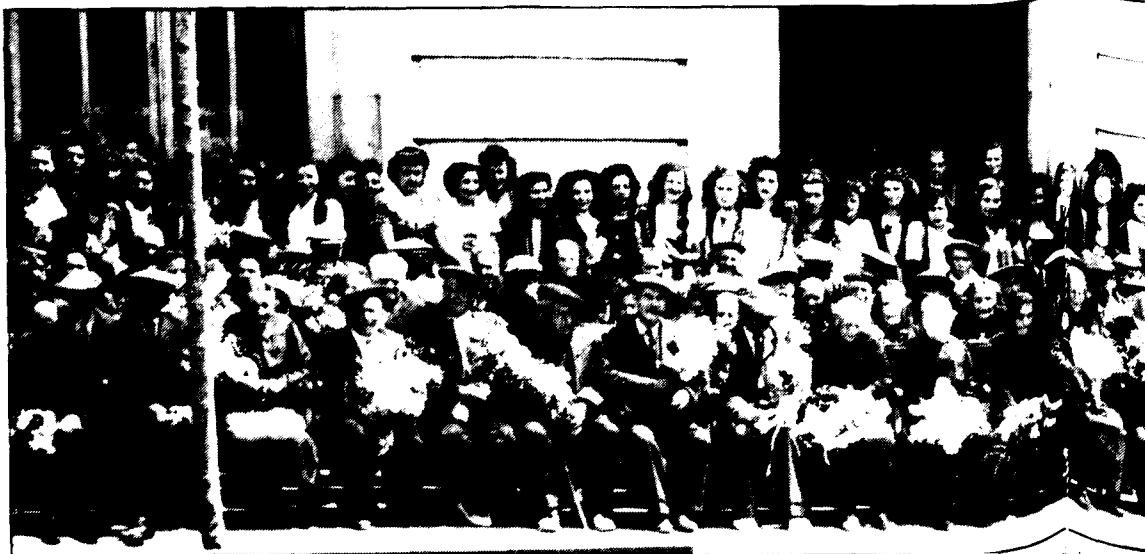
Vam iniciar-ho, quan el Sr. Joan Olivera de la Caixa, em va venir a trobar per mirar de preparar el primer Homenatge a l'any 1946. Així, cada dia a la tarda després del treball, anàvem per totes les cases on sabíem que hi havia gent de més de 75 anys i els hi participàvem les nostres

intencions. Exactament no recordo la quantitat d'assistents però debien ésser setanta o vuitanta, o potser més.

La concentració es feia a la Plaça de l'Església, s'anava a l'ofici, i després es baixava a peu (aleshores no hi havia cotxes com ara) pels carrers de Sant Pere, Joan Maragall, Àngel Guimerà, fins arribar a la Plaça. L'orquestra tot tocant, acompanyava la comitiva.

En el Cinema del Casino es feia pujar dalt l'escenari a la dona i l'home més vells, junt amb les autoritats. Dos nens deien un vers, i després parlava el rector, l'alcalde i el Delegat de la Caixa."

—La conversa la mantenim en una habitació assollellada, anexionada a la vivenda, hi ha tres gàbies d'ocells, que ens escolten sense dir ni piu. Quan he arribat, en Pepet estava jugant al dòmino amb el seu amic Joan Brugulat, gairebé de la mateixa "quinta". Van anotant les partides guanyades amb gra de blat de moro. Ambdós asseguts en notables sillons de sàlic, aporten prop de dos segles de vida. Sovint s'estableix un diàleg amb en Joan, tot explicant anècdotes, vivències, etc., parlen d'abans,



Document gràfic que ens mostra un dels primers



SA 1946-81



es homenatges a la Vellesa.



El Casino estava ple de gom a gom.



L'altar de l'Esglesia, abans de la reforma.

d'altres temps que no tornaran, ni per a ells ni per a nosaltres. En Joan canta una cançó...

"Després sortíem a la Plaça, es tocaven dues sardanes, i fèiem l'aperitiu. El dinar era en el local del ball. Era especialment per als vells, encara que els padrins i padrines podien assistir-hi si es pagaven el seu. Acabat l'àpat, la cobla interpretava quatre sardanes. Recordo que sovint en tocaven del mestre local, Aguiló.

A les padrines se'ls feia un obsequi, que normalment consistia en una bossa de caramels, i als padrins se'ls donava un cigar. Les padrines solien anar amb mantellines i portaven un ram de flors, que entregaven als homes."

-La conversa paral·lela a l'entrevista, dels dos avis, entra en el camp de la política. Recorden que abans només hi havia els lliberals i els monàrquics, en l'època de Moret i Maura; que ara hi ha massa partits, i que tothom tira pel seu costat, que així no es pot anar bé.

-Quina entenieu que era la finalitat de la Festa? -Com es que es deixés de fer?

"Com he dit, era diferent d'ara, nosaltres senzillament homenatjàvem a la gent gran. Vam deixar de fer ho, perquè tanmateix ja érem grans i no es va aconseguir coordinar una continuïtat".

Un home que havia organitzat la Festa de la Vellesa, com se sent ara en veure's homenatjat?

"Assistir-hi m'ha agradat molt, és diferent d'abans, fins i tot potser més alegre.

-A meitat dels setanta el G.E. Bell-Matí va organitzar dos anys la Festa de la Vellesa, què va manca?

"Sí, jo vaig anar hi, però em sembla que va faltar la col·laboració del poble. Va ésser una mica trist.

-El diàleg tornà a estar en mans d'ells, que a moments semblen dos infants, amics de tota la vida. Parlem dels problemes de la continuïtat de les tasques que s'endeguen en el poble:

"Llagostera és com una estació on hi ha molts vagons parats, però falta una màquina perquè els dongui una empenta, manca una orientació. Fer coses que siguin agradables per a tota la gent, per exemple tot el que sigui per a criatures, normalment interessa a tothom. Els problemes venen quan comença a decreïxer l'expectació. Els mestres haurien d'estimular l'afició dels nens a fer coses..."

-Què ens podeu dir de la Festa d'enguany?

"L'espectacle que ens van presentar al Casino va ésser molt distret. El dinar també, sobretot quan van venir els de la "Llar del pensionista" de Girona, que van animar ho molt, encara que primer la Maria "Espardenyera" ja ens havia engrescat a tots, cantant "Baixant de la font del gat...". Jo, em vaig retirar aviat perquè em trobava cansat, ja que no a costum a sortir gaire. Només ho faig acompanyat, no m'agrada anar sol perquè tinc por de caure, pràcticament només transito per casa o vaig a la dels fills".

Fa estona que hem encès la llum. A través dels vidres es veu, ja molt difosa, les restes de la posta de sol, els avis s'han engrescat a parlar de personatges llagosterecs d'altres èpoques.

-Quina edat teniu exactament?

"El dia 30 de gener del 1982, si Déu vol, en faré 90. (Jo, pel meu Sant, en faré 89, intervén en Joan). A part de no transitar gaire, em trobo bé. Pel demés no hi ha qui em guanyi, ni al dòmino."

FINQUES GALOBARDES

Plaça Catalunya, 5 - Tel. 83.00.47 LLAGOSTERA

ADMINISTRACIÓ DE FINQUES

VENDA DE VIVENDES DE PROTECCIÓ OFICIAL
C/. Constància, 4 - Llagostera

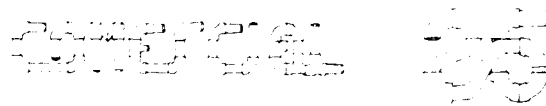
Veniu a informar-vos, US INTERESSA!



Passeig Romeu, 2 - Telèfon 83 01 41

ANTIGUITATS "LACUS - ART"

LLAGOSTERA



PLÀSTICS PER A LA CONSTRUCCIÓ

C. Nou, 26 - Telèfon 83 02 16 (provisional)

LLAGOSTERA (Girona)

TRANSPORTS

JAPIC

A TOT ESPANYA

Servei de Recaderia de

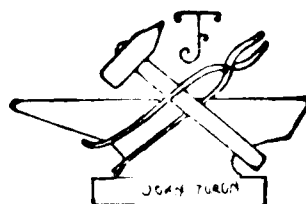
Llagostera a Girona, a Barcelona

Carrer Girona, 16 i 20

Telèfon 83 01 83

LLAGOSTERA

Joan Turon Rabassedas



FERROS
FORJATS

C/. Estrella

LLAGOSTERA



TALLER MECÀNIC

R. Corominas

SERVEI DE GRUA

PLANXA I PINTURA

Ctra. Sant Llorenç - Tel. 83 05 78 - LLAGOSTERA

Construcciones JOSE Ramirez

Urbanización «Cal Curt»

Teléfono 83 02 26

LLAGOSTERA

UN TEMA ACTUAL:

democràcia

Los antiguos griegos, creadores de la palabra "democracia", e inventores del sistema democrático, dijeron que: "Democracia es el gobierno del pueblo, por el pueblo y para el pueblo". Esta definición abstracta no creo que nadie la haya mejorado aún.

Pero también se ha dicho algo así como que: "la Democracia es la afirmación del individuo en convertirse en juez, fiscal y testigo de sí mismo". Otros han dicho "que de todos los sistemas de gobierno conocidos, la Democracia es el menos malo". Igualmente se asevera que la democracia no precisa de apellidos, pronombres o adjetivos. Estoy plenamente de acuerdo con ello.

Siguiendo con el tema, y buscando una definición más o menos analítica y plasmática, yo diría que hoy la democracia debe situarse en un punto equidistante entre el dogmatismo y el pragmatismo. Expresado en otras palabras: La democracia debe actuar partiendo desde medio camino entre su teoría doctrinal y las posibilidades de desarrollo práctico de esa misma teoría.

Por ello, lo que no es permisible a un régimen democrático, es la falta de respeto a las instituciones. Me permito incluir en la catalogación de "instituciones" a todas las asociaciones del Pueblo: agrupaciones políticas, culturales, recreativas, deportivas, asistenciales, benéficas, religiosas,

etc. etc. Naturalmente, siempre que no sean delictivas.

Puede darse la circunstancia, de que exista alguna agrupación o asociación que, en esencia, sea antidemocrática; en este caso, lo que se debe hacer es instrumentar medidas para contrarrestarla y disminuirla, y, a ser posible, que se extinga, pero nunca destruirla de forma expeditiva. Aunque la tolerancia en el proceder, infrinja aparentemente ciertos preceptos legales, ya que, lo que importa realmente de las Leyes, es su espíritu y no su letra. Lo contrario no es democracia. Si no lo entendemos así, sería muy difícil hallar el lugar en que debe situarse la Jurisprudencia, e incluso, el Derecho Comparado.

Un avisado político decía: "No confíes en el ejecutivo, administrador o funcionario que siempre vaya con el Reglamento bajo el brazo, porque ello significa que no sabe o no quiere emplear el sentido común".

Esto conjuga con la conocida frase del veterano y socarrón político Conde de Romanones: "Que mis enemigos redacten las Leyes, mientras yo pueda hacer los Reglamentos".

Por otra parte - y volviendo sobre el tema, del que parcialmente nos habíamos apartado -, es preciso no olvidar el proceder de las dictaduras, totalmente opuesto a lo que deben ser las democracias. Una de las peculiaridades más significativas de los totalitarismos, es la destrucción inmediata y sistemática de todas las instituciones libres, sustituyéndolas en determinados terrenos específicos, por organismos de carácter verticalista, fáciles de manejar a conveniencia y antojo del dictador y su equipo.

Como en muchos otros países,

en España conocemos bien las consecuencias de ese fatídico proceder autárquico: trauma cultural, incivismo, intelerancia, exacerbación del egoísmo, irresponsabilidad y una lista inacabable de causas que, todas ellas, constituyen el semillero del terrorismo.

Y, para terminar, y quizás como una reafirmación de lo expuesto, una frase de Goebbels el que fue flamante ministro de propaganda de Hitler: "Cuando oigo pronunciar la palabra "cultura" echo mano a la culata de mi pistola".

X. Ventura

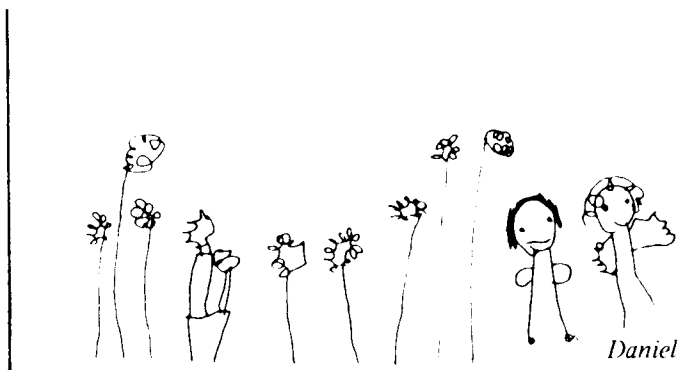
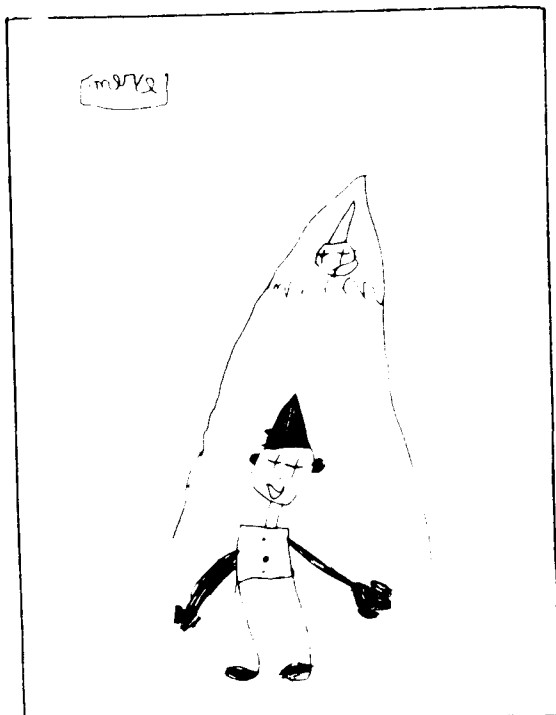
Julio de 1981.

VAGABUNDS

Caminem...
Caminem a la nit del dies
en el món distàncies
amassant rebel·lies
egoïsmes conquistant.
Caminem despreciant les bondats
de les Ciències i els Arts.
Caminem sempre absents
de les nostres pròpies ànsies,
sempre a prop de la terra
sempre lluny de nostra patria.
Caminem a l'ombra
de quimeriques bonances
entre el xoc de les passions
i l'embat de les matances
entre instints infinits
de misèries desbordants.
Els ideals ens confonen
els arbres no ens deixen
veure el bosc...
Costa de trobar un home
en aquest món tan confós.
I caminem orgullosos
agobiats per les nostàlgies.
En aquest immens desvari
el món potser que s'acabi
i morin les nostres ànsies.

Josep Calvet

PETITES OBRES D'ART



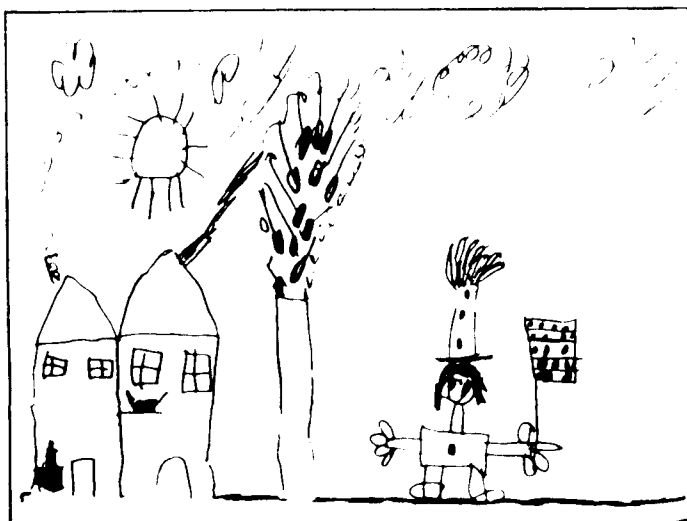
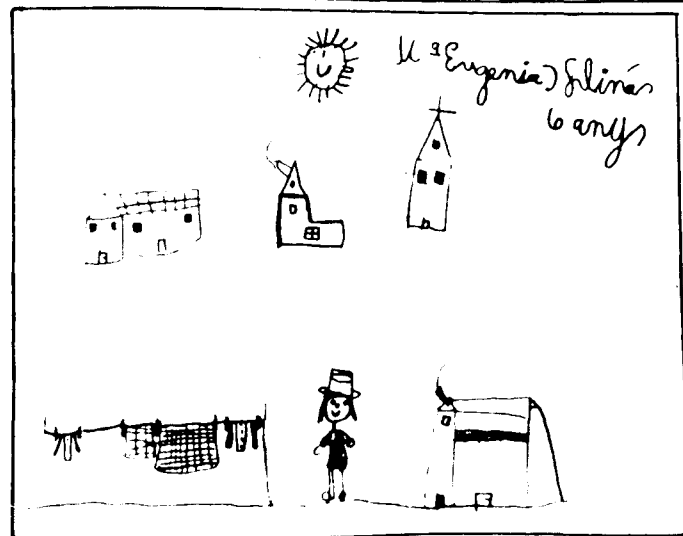
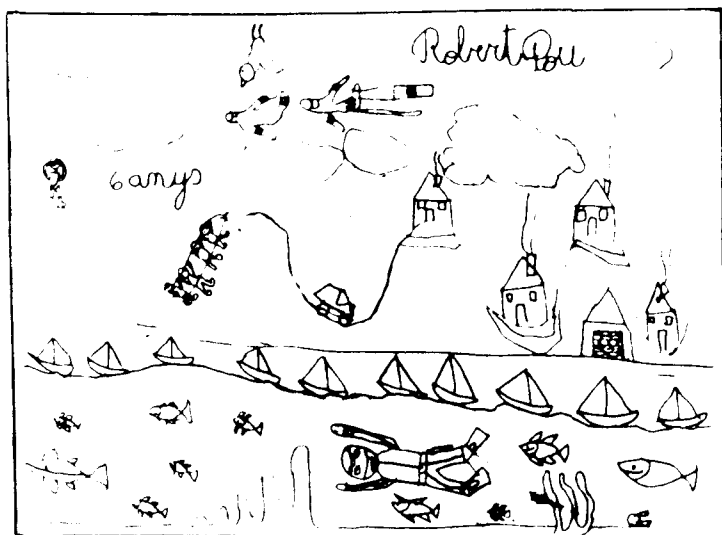
A més de les figures humanes, el figurativisme a aquestes edats (4, 5, 6 anys), es pot classificar segons els següents apartats: animals, cases, plantes i transports. Aquestes figures les trobarem relacionades en una mateixa obra després d'haver passat una etapa de juxtaposició (dibuixos en un mateix paper sense interrelació).

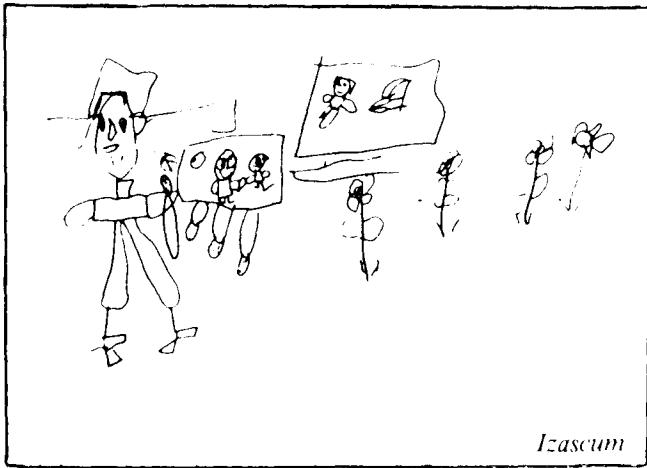
Hem agafat dibuixos de 1^{er} i 2^{on} de Pàrvuls i 1^{er} d'E.G.B. en els quals s'hi troben representats els temes que hem citat.

Agraim la col·laboració dels mestres d'aquests nivells dels dos col·legis que han fet possible aquest treball.

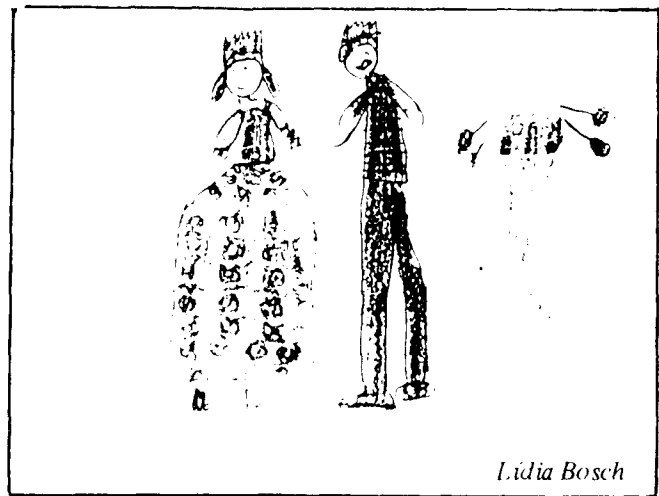
Per altra banda voldríem insistir en la necessitat de què el nen pugui tenir una expressió plàstica lliure, sense models ni imposicions. Això és difícil però cal intentar-ho. Pensem que molts de nosaltres som incapaços de posar-nos davant un paper i crear amb la imaginació. Quan érem petits només ens van ensenyar a copiar.

Hem de procurar no valorar mai l'obra d'un nen dient-li que el seu dibuix és lleig o bonic ja que no ens ha de complaure a nosaltres sinó a ell.

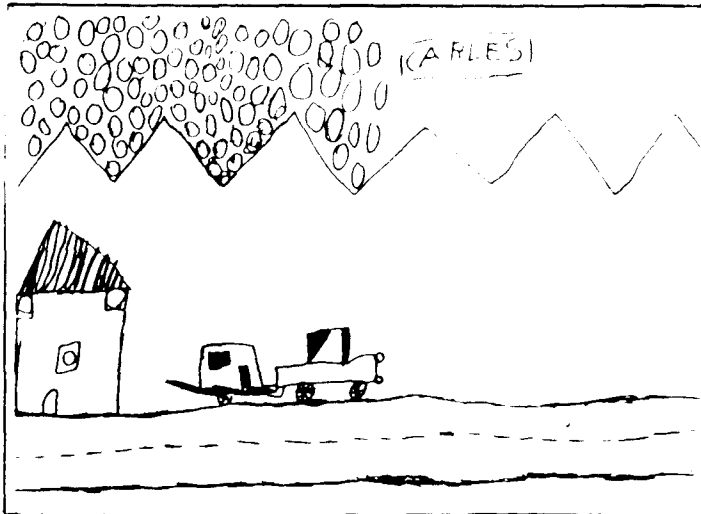




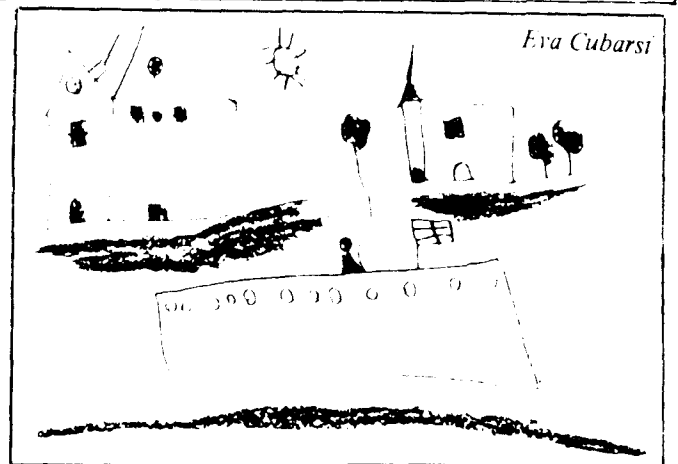
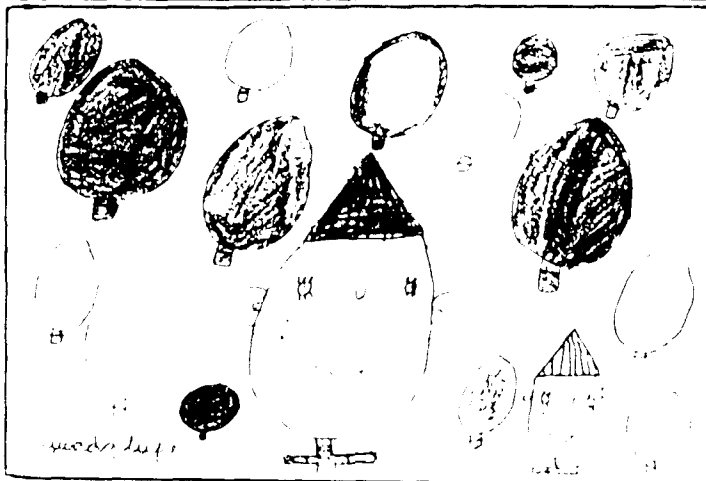
Izascun



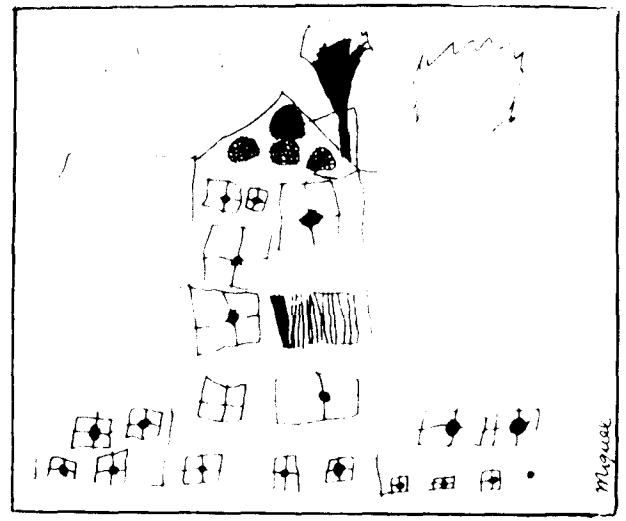
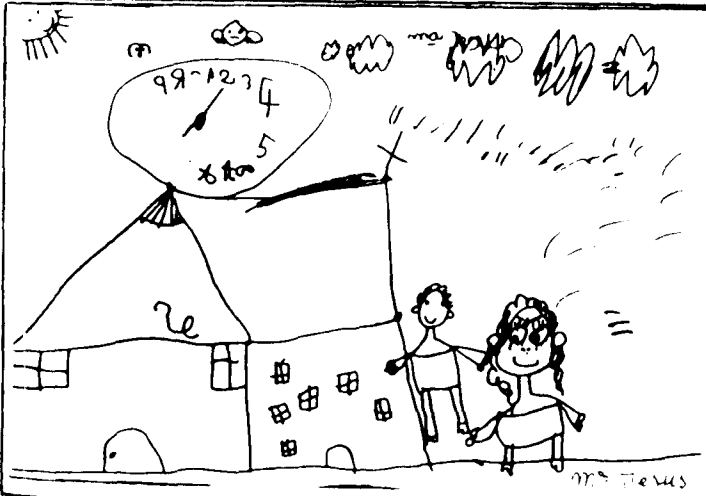
Lidia Bosch



Neus Carmona

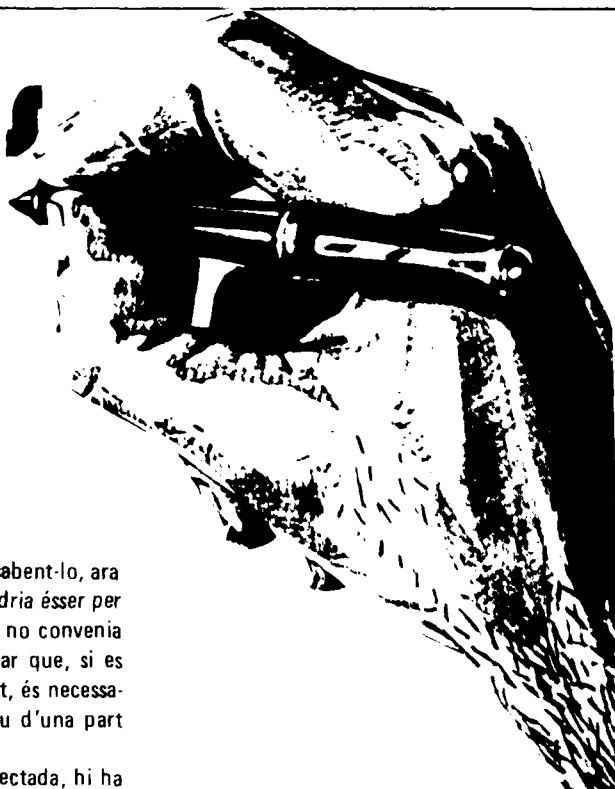


Eva Cubarsi



Miquel

portaveu dels lectors



CAL DONAR AL CÉSAR, EL QUE ÉS DEL CÉSAR

Per encetar un faré us xic d'història, a fi de posar-vos en situació: fa quelcom més d'un any vaig escriure una carta, a aquesta mateixa secció, sense la meua signatura sinó amb pseudònim (és l'únic escrit que l'he signat així) però no perquè el que hi deia no fos veritat o tingués por (com d'altres passa que tenen "mieditis"), més aviat perquè vaig considerar que, de la manera que exposava la qüestió, hagués perdut la gràcia del contingut; puix qui li va convenir, sobradament va saber que estava feta per mi. Per donar-vos una idea sols diré que encara no havia sortit a la llum dit escrit quan, l'altra part interessada, ja m'havia demanant comptes (mireu si corren depressa les notícies quan convé).

Tot això ve a tomb perquè vaig llegir, en aquest Butlletí, la crònica del Ple de l'Ajuntament del passat dia 2 d'octubre i, en sentir uns comentaris, em va fer recordar l'encapçalament d'aquella carta, tota vegada que serveix exactament per aquesta: "És molt important dir la veritat de les coses però, tanmateix ho és més i necessari, QUE ES DIGUI TOTA LA VERITAT".

En aquesta crònica es diu que, a l'estiu, es va deixar el Col·legi Lacustària a una Secció de la Societat Cultural i Esportiva Miravells, per fer-hi conferències i unes classes de cuina per les noies i dones del poble i una guarderia; tot gratuït pels assistents. S'afirma que moltes vegades 100 nens eren atesos per una sola senyoreta. Diu que els nens van fer uns desperfectes i que saltaven per les finestres, a més de què es deixà una nevera desconnectada, fent-se malbé el que hi havia dintre.

Dit d'aquesta manera dona la impressió que tot és negatiu per una banda, però resulta que també va passar que, fent aquestes classes, a la cuina s'hi trobà feta malbé: una plata plena de carn reboçada i una altra d'embotits, a més d'un sac de patates podrides, fent no sé què entrar-hi, de pudor, després d'un mes d'estar sense activitat. Està clar, com que ningú digué res d'això

ni sortí escrit en lloc, tot i sabent-lo, ara la gent no s'ho empassa que podria ésser per un oblit, més aviat sospita que no convenia dir-ho; puix he sentit comentar que, si es vol dir una cosa imparcialment, és necessari dir-ho tot, no sols el negatiu d'una part sinó de totes.

Referent a la nevera connectada, hi ha qui no comprèn aquest despilfarro de corrent durant els tres mesos de vacances; s'ha de tenir en compte, diuen, que la paga tot el poble per mitjà de l'Ajuntament i el cost de manteniment del Col·legi no és pas petit.

També hi ha qui no s'empassa que 100 nens eren atesos per una sola persona, ja que el grup de senyoretes era d'unes sis. Una feia classes de cuina, una altra donava conferències i les altres quatre, la gent es pregunta: doncs què hi feien? Com a pare he de dir que tan de bo, l'any vinent, algú pugui cuidar-se gratuïtament d'aquests nens tota vegada que, si és cert que fossin 100, considero és una xifra prou important com per tenir-ho en compte i crec que és millor això, d'aquest any, que no pas vagin a córrer carrers (fins i tot un diumenge a la tarda, els van fer una xocolatada per a tots). La pena de l'assumpte la veig en què hagin d'ésser els de fora que hagin de venir a guardar-nos-los. Que no es trobi ningú, en el poble, disposat a fer-ho a aquest preu.

Quant els nens que saltaren per les finestres i feien desperfectes, sento a dir que podria ser degut a l'hàbit de fer-ho o bé a l'existent manca de cultura.

Sols m'he limitat a exposar el que he llegit i he sentit comentar, la veritat, em perdonareu, però no sé si està encertat tot això. Al meu curt entendre, el més correcte, seria que cadascú apeteixgués amb la part de culpa que li correspon, sigui poca, molta o tota; encara que, com en aquesta ocasió, voler "endosar" a altres tots els neulés... què voleu que us digui, a part de no ser massa elegant si es vol ésser imparcial, no ho veig pas encertat tampoc; tanmateix sembla

es vulgui dir que, aquests nens, en quinze dies van deseducar-se quan, també es cometa, podria donar-se el cas que ja ho fossin. En fi, concluint: CAL DONAR AL CÉSAR, EL QUE ÉS DEL CÉSAR.

Res més; sols pregar que si algú pot fer un aclariment a aquestes persones o bé he dit quelcom que no s'ajusti a la veritat, l'exposi o rectifiqui en aquest mateix mitjà: el BUTLLETÍ DE LLAGOSTERA.

Llorenç Ventura i Sabarí
—aquesta vegada amb nom i cognoms—

SOBRE ELS ITALIANS...

En el Butlletí del passat mes de setembre, en la secció "ni mar ni muntanya" i sota el títol de "sobre els italians...", apareixen comentaris i preguntes que ens agradaria ara, desgranar una mica.

En primer lloc es parla sobre la dificultat d'allotjament de més d'un centenar de persones, afirmació que suposem està fonamentada en el fet que això no s'havia fet abans, i que implicava la participació de força gent, cosa que manca tants de cops a Llagostera. A aquest aspecte ens agradaria examinar una mica el fet que la dificultat de la qual abans parlàvem mimbava si es tenia en compte qui érem "els promotors". És cert que repetides vegades hem presenciat intents fallits de què la gent sortís de casa seva i avivés un xic l'ambient

de la nostra vila, bé aprofitant allò que la història o simplement la nostra situació geogràfica, ens brinda de forma més o menys esmortuïda (un solstici d'estiu,...), bé posant-nos a l'abast allò que per manca de temps o oportunitats ignorem (coneixements que es van fent bàsics en el fer quotidià, o simplement arribar), o altres cops plantejant problemàtiques d'incidència a diferents nivells: el poble, la comarca, el país. També és cert que aquells que s'han sentit motivats o interessats per alguna d'aquestes coses, es quals no estem massa acostumats a trobar nos a casa, alguna vegada han intentat de proveir-nos-en una mica, i a cops no han aixecat polèmica com s'acostuma a dir, sinó que han tret a la llum allò que ja per ell mateix era polèmic, però que s'amagava com a tal. Que darrera hi ha idees? Qui no agafa una postura davant d'un fet? I això era el que s'ha intentat: Parlem-ne, nosaltres diem, però dieu també vosaltres. Suposem que són històries com aquestes (de les que ja sabem el fina) las que han portat al comentari, potser ressentit, de "essent ells no hi ha problema!". Potser ara n'hi ha prou dient: d'acord, però pensem que és bo que les activitats surtin de diferents llocs i amb diferents motivacions (sarcanes, teatre,...) i creiem que també aquí coincidim. Tot i així, ens agradaria mencionar, encara que sense oblidar-nos que la resposta ha estat en general positiva, el mes intens de preparació. També en un principi hi van haver problemes, faltaven pocs dies i encara hi havia molts de nois per acollir: xerrades amb aquells i l'altre, propostes,...



"I si en lloc d'italians haguessin estat una coral o un orfeó de Barna., del País Basc, del Colmenar de los Colmos,... què hauria passat?" Doncs bé, quasi amb tota seguretat hauria estat del mateix, res de substancial hauria canviat, ni tan sols la gràcia del "bonjorno" que hauria estat fàcilment substituïda per la novetat d'algú que no coneixem. I quant a la coral que havia de visitar-nos per la darrera Festa Major i que no va estar així, sembla ser per falta d'hostalatge, només dir: Algú va plantejar el problema amb caire general? A cap de nosaltres ens va arribar la proposta de tenir algú a casa nostra.

Voldríem també parlar de l'acusada reiteració de mots com "italians" o "estrangers". Explicarem el procés que va fer que la Coral vingués a Llagostera ja que va tenir una direcció poc usual. No vam ésser nosaltres qui ens vam plantejar si seria interessant portar la Coral al poble, sinó que va ser aquesta en concret, qui per mitjans que ara seria llarg d'explicar, ens feia la proposta de la seva visita, la qual cosa vam acceptar, tot i que potser si ens haguéssim proposat de fer alguna activitat no se'ns hauria acudit aquesta, i de ser-ho, no vèiem com hauríem pensat en una coral italiana.

Respecte el dia de l'actuació, la qual com es diu, va estar molt concorreguda, ens agradaria comentar allò de què "vam haver d'escollar (aguantar) entre cançó i cançó". En cap moment vam amagar el "presenten l'evangeli de la llibertat". Així ho deien els programes i així ho recordava molt concretament la imatge del rostre de Crist en els cartells. Coneixíem aquest fons i nosaltres (practicants o no), compartim aquell "adhuc" que Joan Perucho feia servir no fa pas massa en un article de la secció de cultura de la Vanguardia, perquè abans hem cregut en aquesta llibertat concreta encara que tan vasta. J.P. parlava d'aquell destí de l'home que neix a la terra i es podreix a la terra i de la Natura que a cops, amb força prehistòrica es crispa airada, fent que l'home torni a trobar-se amb els seus orígens, amb el sagrat i el balbuceig. D'altres cops l'home, malgrat la seva fàtua suficiència, se sent il·luminat per les coses, per les senzilles i petites coses i per la vida que elles inclouen: l'herba diminuta, una formiga, el vol dels ocells. Llavors Perucho diu: "Rilke, adhuc, troba Déu

AMB LA COL.LABORACIÓ DE

SUPERMERCAT MERCÈ

Camprodon, 31 - Tel. 83.03.94

Carns i Embotits REMIGI GASCONS

Migdia, 21 - Tel. 83.01.54

Carnisseria M. ESTEVE

Tomàs Boada, 12 - Tel. 83.02.14

Carnisseria MIQUEL

Almogàvars, 13 - Tel. 83.02.99

Articles pel NOU NAT i JOGUINES

Barceloneta, 13 - Tel. 83.03.13

Carns LLUÍS RIBAS

Camprodon, 4

JOAN PARÈS, lampisteria

Jaume I, 8 - Tel. 83.03.28

FRANCESC XIRGU, recader

Tel. 83.01.57

FRANCESC PI, fusteria

Àngel Guimerà, 6 - Tel. 83.02.22

ENRIC MONTIEL, agència

Calderers, 5 - Tel. 83.03.62

MOBLES SOLER

Àngel Guimerà, 6 - Tel. 83.00.44

M. DEULOFEU, rostitseria

Donzelles, 31 - Tel. 83.01.77

CLIMENT FRIGOLA, pastisseria

CARBONQUES FUYÀ

P. Romeu, 1 - Tel. 83.06.62

CA L'ANDREU, barberia

Passeig, 5

EDIT - Robes per a la casa

Passeig, 58 - Tel. 83.05.30 - 3

Aquarama SANT ANTONI

Comte Guifré, 21 - Tel. 83.03.21

JAUME FA, lampisteria

LLUIS CAMACHO MORENO, pintura i decoració

Maiena, 4 - Tel. 83.05.49

SOLEDAT, articles regal i llistes de noces

Panedes, 33 - Tel. 83.02.11

ELECTRÒNICS CODOLAR

C/. Camprodon, 11 - Tel. 83.04.77

VILALLONGA - Confeccions

C/. Àngel Guimerà, 24 - Tel. 83.02.55

CAL DEGOLLAT

Telèfon 83.01.29

entorn de les coses:

Visc en la vida en cercles, dilatant-
se
entorn de les coses.

No clouré el darrer cercle,
però ho intento.

Entorn de Déu
com en torre vetusta
dono voltes.

Quant a la forma en què va estar portat, també nosaltres ens va sobtar, ja que no ens havíem preocupat d'aquest aspecte i el deixàvem del tot en mans seves. No era "la forma", però ha estat una forma de traduir-nos aquelles lletres en anglès o italià que per molts no eren comprensibles. Hem après, però, que calia ser més curiosos. Continua dient: "Vull respectar les maneres de pensar —nosaltres també— però per aquest mateix respecte no m'agrada que s'imposin. I per escoltar als italians havíem de passar pel tub". També per escoltar a en Raimon s'havia de sentir llibertat! i més. Voldríem però, que de la mateixa manera que ens agradaria que fós-sim les famílies que vam acollir aquesta gent qui opinéssim sobre l'estada d'aquests nois i noies desconeguts per a ells, en introduir-los a casa seva, que hi havessin altres "espectadors" de la cantada que ens en parlessin. De fet, la vetllada, en un o altre sentit, no va de ser molt especial, entre altres coses perquè va arreplegar gent ben diversa, gent pensada en una activitat molt concreta i altres en una de ben diferent i fins i tot aquells que estan allunyats del tot de la vida del poble.

Seguidament sortia la pregunta de "Què manca al nostre jovent que es converteixi incondicionalment en "fans" d'italians?" No neguem que ha estat molt poca cosa el que ha fet

que un determinat jovent, encara que nombrós, s'ajuntés al vespre, per seguir els recitals, fer el toc aprofitant l'ocasió,... i que això ha mort amb la desaparició dels italians. L'article posa: Preguntem-nos-ho? Ens sembla que cal canviar el signe de puntuació, perquè sí que val la pena. Preguntem-nos-ho! De totes maneres, voldríem parlar d'una relació d'uns quants dies que en part justifica, no tant en anar a sentir els italians, sinó en anar a veure a tal o qual amb qui hem passat unes bones estones.

I per acabar en referència a la intenció primera de fer intercanvi, només dir que aquesta es movia a nivell molt diferent i que aquí està fora de lloc (la possibilitat no va estar ni tan sols parlada). Recordem que no era una visita a Llagostera, sinó tota una gira...

De totes maneres, va bé parlar-ne, gràcies!

LA COORDINADORA

BON DIA, LLAGOSTERA

No sé, no recordo d'on ho he tret, he llegit aquesta "màxima", però la crec molt encertada i diu així.

"La millor manera de viure la vida és vetllar per la mateixa, al mateix temps que respectar la dels demés".

Sobre aquesta "teoria vàlida" s'hi poden entendre moltes, moltes coses; per exemple, que si tothom ho entengués d'aquesta forma el MÓN seria un altre, no seria un MÓN HORRIBLE com ho és ara, tots viuríem i conviuríem agermanats, no importarien les races i tampoc les capes socials, no tindrien per què existir aquestes diferències, tots seríem germans.

Ara bé, és possible això... penso

que mentre el "ser humà" no es perfeccioni i no desterrí per sempre la seva "innata ambició" d'ésser més un que l'altre, és però que molt difícil; és clar, molt clar i això ho veiem que seria bonic i que la vida seria bella.

D'uns anys, de bastants anys a aquesta part i amb motiu del consumisme veiem que la "sociologia", el "conviuere", s'ha anat disgregant, deformant cada vegada més. Es viu ara un "personalisme" cada u amb el seu cotxe, amb la seva televisió, però, on és la "convivència", on són aquelles tertúlies de cafè, de carrer, entre els veïns? Això em dona per pensar i molt.

Recordo que de segur amb més penúries, amb més privacions, els veïns, els companys de treball o de barri, VIVIEN i CONVIVIEN més, no eren uns sers automates com ho són ara i això és perillós per a tots; és una conseqüència més d'aquests RÈGIM CAPITALISTA que ens té i ens vol d'aquesta forma, disgregats. Es la mateixa tàctica d'un patró, qualsevol patró, que intenta i en moltes ocasions aconsegueix dividir el personal de la seva empresa (divideix i guanyarà)... Si un RÈGIM CAPITALISTA desuneix el POBLE, també té totes les de guanyar.

El més lamentable és que aquestes conseqüències de disgregació sempre les paguem i les pagarem els mateixos, la CLASSE TREBALLADORA, i sempre per a nosaltres amb postures massa negatives.

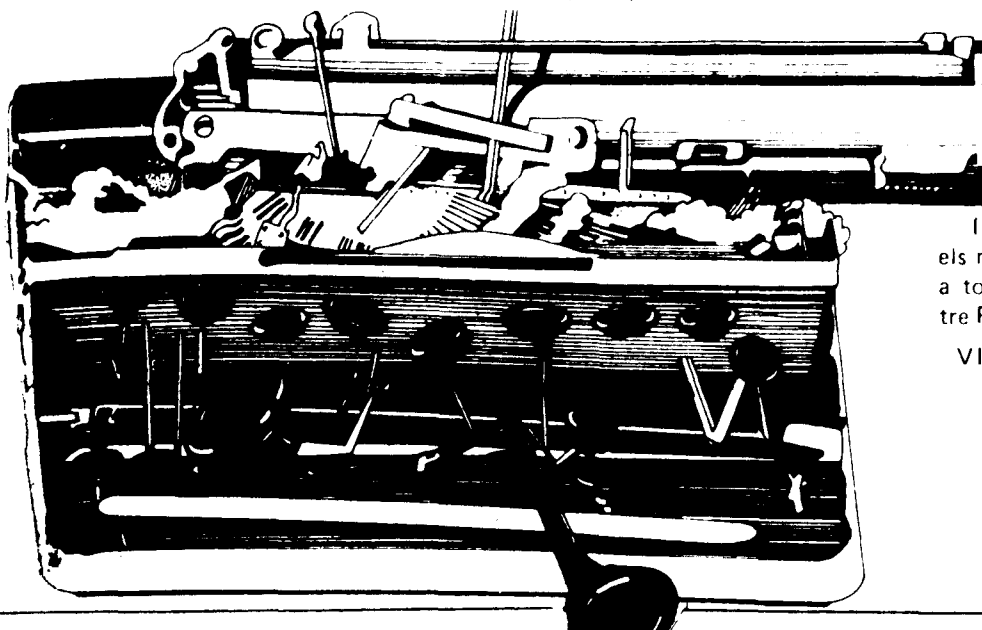
Que la vida fóra bella ens ho diu la lletra dels SEGADORS quan diu.

CATALUNYA TRIOMFANT
TORNARA A SER RICA I PLENA
ENDARRERA AQUESTA GENT
TANT UFANA I TANT SUPERBA

I ens ho diu a tots els CATALANS
els nats aquí i els vinguts d'altres llocs,
a tots els que senten i estimen el nostre POBLE.

VISCA LA CATALUNYA DE TOTS.

CANTA CLAR





ni mar, ni muntanya...



"VIOLÈNCIA"

Escriure de la violència o del pacifisme, del frau o la honradesa, de la delinqüència o de les bones persones, es francament difícil, com tot comentari que entri en judici dels principis morals i capitals, que són el bé i el mal.

L'època actual, a pesar d'unes formes més o menys democràtiques de llibertat, igualtat, etc., està subjectada (dominada), com sempre, per la "lleï del més fort", representada a nivell col·lectiu pel Poder (violència d'Estat, que existeix), i a nivell particular: per qualsevol malfactor o criminal; per citar alguns extrems. D'altra banda, està mancant consciència pluralista, ja que hom només es sol preocupar del problema propi. Per exemple, no és el mateix que hagin robat el cotxe del veí o que sigui el teu. El cas és, que cada dia és més gran la preocupació (por) de l'individu, home o dona, per l'ambient

que l'envolta. Existeix una mena de psicosi a ésser robats, agredits, a veure violada la nostra intimitat per la força de la coacció verbal o física...

Es el tema del dia: Que han robat en aquell taller, magatzem, casa de pagès... Que sovint es veuen baralles entre el jovent a la plaça per motius reiteradament inexplicables... Que a Barcelona al ciutadà mig li preocupa sortir al carrer de nit... Que tot s'està degradant... Fins arribar a l'expressió: "Abans (...) això no passaba". Res més absurd, les circumstàncies eren totalment diferents.

No és fer demagògia dir que les causes són molt complexes, i que els temps actuals són realment difícils. Però el "mal" és un problema de sempre.

De fet, la història "sagrada" ens diu que un dels primers actes de violència va ésser el de Caïn, però una altra qüestió és la possi-

ble justificació del mateix com a acte violent en sí. Hildegart, pels anys vint d'aquest segle, escrivia: "Abel va néixer per acceptar l'ordre constituït, Caïn per destruir-lo i canviar-lo per un altre més just. Caïn és el símbol del progrés, el primer anarquista que es presenta en la llegenda hebrea. Quan ens trobem amb un Abel en el nostre camí, que en nom de perjudicis borreguils es burli dels nostres esforços, l'única conducta acertada, legítima, justa, és la que va seguir Caïn". Jardín de Sabiduría. Hildegart (X)."

La història "normal" (que consti que a mi "les històries" em mereixen una credibilitat molt relativa, només cal veure el que ens han fet "aprendre" en aquest nostre país) ens va explicant continuament, com el vincle de relació entre els pobles és la guerra i l'afany de poder. Què és sinó la guerra, sigui o no una causa justa, res més que un acte de violència? La problemàtica de la violència és arrelada en la base de la humanitat. Potser el més raonable és preguntar-nos per què està passant tot això. La situació actual és un problema conseqüent d'una societat deteriorada, a través dels anys i dels segles. És inconcebible, avui, que no es trobi sortida a la crisi econòmica, a l'atur, a la manca de perspectives, i que es permetin Redondelas, Matesas, Soficos, fins arribar a les morts pel frau alimentari, al descontrol de la S.S., als monopolis de les grans companyies, etc., etc. La llista seria massa llarga.

La qüestió, és, que no se sap diferenciar la perillositat d'un "quinqü" darrera la cantonada, o la d'un "gitano blanc", que abunden molt més, amb privilegis d'impunitat. Ens fa por el delinqüent comú, i en canvi acceptem calladament el delinqüent "legalitzat", per dir-ho d'alguna manera.

Per a mi, la violència no té raó d'ésser, sinó és en defensa pròpia, però aleshores, què o qui és el generador de la mateixa? Ben segur que els que volem la PAU som gran majoria, per què doncs ens deixem dominar per aquesta minoria violenta, irracional, salvatge, que ens porta cap a un final apocalíptic? Senzillament perquè ells tenen la força. El que diem, la VIOLÈNCIA I LEGALITZADA.

Joan Ventura i Brugulat

CONCURS CULTURAL INFANTIL

Com si fos un vailet amb sabates noves...

"EL RUC" TIRA, EIXERIT, "EL CARRO"

Hem rebut un total de 9 cartes corresponents al CONCURS CULTURAL INFANTIL del mes passat: 1 del Col·legi Lacustària, 6 del Col·legi Ntra. Sra. del Carme i 2 que no ens diuen el Col·legi. La primera en arribar al Col·lectiu de Redacció, és la mandada per Anna Maria Sagué i Tuscà del Col·legi Ntra. Sra. del Carme, que donem com a guanyadora, a la qual li lliurarem el premi corresponent.

Les respostes eres:

1.a — Quins equips van jugar el primer partit en l'actual Camp Municipal de Futbol?

— Girona (combinat "Educación y Descanso") i Llagostera.

2.a — Ens sabries dir: qui van ésser els padrins de les campanes? (menys les que toquen les hores):

La gran: Leandre Calm Figueres i Fermina Soler Salvatell; la mitjana: Pere Ros Sala i Maria Cristina Coll Bancells; la petita: Joaquim i Dolors Finazzi Garrido.

3.a — Quina data (dia, mes, any) passà a Llagostera, per última vegada, el famós carrilet?

— El 10 d'abril del 1969.

4.a — Saps a on pertany el racó de la present fotografia?

— Pont romànic de Besalú.

5.a — (Incògnita) Com es deia el primer propietari del Castell de Llagostera? (millor una petita explicació que ens ho demostris):

— A l'any 914 es va fer una venda del castell i a l'escriptura es fa esment d'un tal SESEQUNDUS, del que es diu el va comprar, però no especifica a qui, per tant es pot dir que documentalment, ell consta com a primer propietari del Castell. A aquest el va succeir EMO, la seva filla, que morí a finals del segle X.

"Senyor" responsable del Butlletí:

— Degut a les respostes rebudes, sembla ésser que no hi haurà necessitat de fer passar "el ruc" a la quadra, oi?

— Oh, no t'en fiis massa, noi!

— Boll! Abans el desconfiat era jo. Que potser em vol prendre la plaça?

— En vistes dels resultats anteriors, ja t'hi afines força i val més estar previngut per aquesta mena d'eventualitats.

— Ja el comprenc. Vol dir que no sap si serà que, de debó, es vol canviar la negativa imatge o sols es tracta del començament i que, llavors, la cosa seguirà igual, com sempre, de malalment; veritat?

— Home... no comencem pas, eh? que et conenc!! Més o menys els trets van per aquí on apuntes, però dit d'una altra manera. No sé del cert si es vol adobar bé "el camí" amb: pedres, grava, asfalt del bó i gravilla, perquè duri, o com fins ara s'ha fet que, quan plou un ruixat, es tapen les basses amb qualsevol pegat per sortir del pas i al cap de quatre dies "el camí" torna estar fet un fàstic i "el carro"... apa, altra volta a sacsejar de nou.

— Crec que, en principi, es podria donar un marge de confiança. Sap que, no fa molt, s'ha fet quelcom positiu en la "infraestructura del camí". Podríem dir que s'han posat algunes bones pedres en el llit del mateix, o sigui, que s'ha començat pels fonaments.

— (Carai, avui el desconec a aquest; de tota manera, pel que pugui ésser, val més no fiarse'n massa). Mira, si la cosa continués així, com dius, molt bé; més... tu saps que, aquests quelcom, ha estat fet per algun "enginyer" que ja ens havia donat, i dona, proves de les seves facultats "d'enginyeria vial". És necessari posar-hi més de pedres. Després escampar-hi grava i compactar-ho tot a consciència, abans de regar amb asfalt del bó i gravilla. Ja veus que és qüestió de maldecaps i tu saps bé que...

— Bé però, ja està al cas que, si es fes tot això que diu, tindríem de comprar-li al nostre "ruc" unes fortes regnes (riendes) noves i també un bocado, d'aquells retorts, per tal d'evitar sorpreses?

— Sorpreses? Noi, en aquests moments, no veig per on vols anar amb aquests estris. (A veure si ara s'esquiva).

— Escolti, el pobret, no està acostumat a viatjar per aquestes "fabulosas autopistes" que vostè em parla i els salts d'alegria, que donaria, es podrien interpretar malament. Llavors, sense unes bones regnes i un bocado adequat, ja m'explicarà com el parlem al "ruc"?

— (No, no; aquest m'ha l'han canviat. Avui no hi ha res que l'esveri). Això que dius no seria cap problema. Si arribés el cas, canviant "el ruc" estaríem llestos. Pensa que és molt més fàcil, això, que adobar bé "el camí".

— Ara sí que m'ha ben fotut!!

— De totes maneres tranquil, eh?; no t'espantis que... "no caerá esa breba, no". Però... que no hem d'anar per les preguntes d'aquest mes?

— Sí, sí, de seguida. Són aquestes:

1.a — Ens sabries dir el nom de l'àrbitre del partit d'inauguració del Camp d'Esports?

2.a — Quin any es posà l'actual rellotge del Campanar?

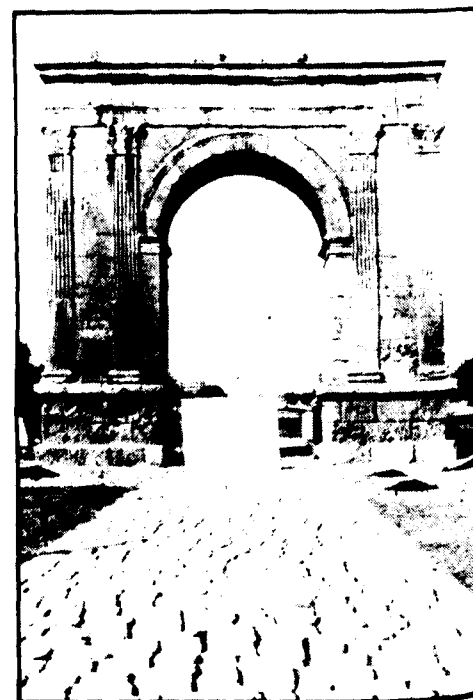
3.a — Nom del qui fou, a Llagostera, l'últim "Jefe d'Estació" del carrilet?

4.a — Saps a on pertany el racó de la present fotografia?

5.a — (Incògnita) — Qui són o representen les dues petites figures que es veuen a la paret del Campanar que dona al mirador de sobre la Plaça de la Llibertat?

Esperem les vostres respostes, a l'Aparat de Correus, 54, fins el dia 8 de desembre. Poseu-hi: Noms, Curs i Col·legi. Darrera el sobre millor que també hi poseu els vostres noms i adreça. Gràcies.

Llorenç Ventura i Sabarí
— intentant dipositar confiança,
un diumenge de novembre-81



On és aquest Arc?



UN ANY

Deixem l'Estiu ve la Tardor
ve la tristesa, ve la fredor
cauen dels arbres les grogues fulles
ja no fa bo sovint el mulles.

El temps és gris, el vent s'engresca
comença el fred, el temps refresca
el sol no escalfa, l'aire despulla
al cim de l'arbre, no hi ha cap fulla.

Busquem racers de tramuntana
marxen de l'aire de la plana
el camp és trist, s'ha mort la planta
l'Estiu també, l'ocell no canta.

I ve l'Hivern, més trist encara
tot sembla mort, per la contrada
ja fa més fred, l'Hivern és fort
sentim el glaç, dintre del cor.

Torna a escalfar, s'allarga el dia
el sol calenta amb alegria
l'arbre es vesteix de fulles noves
vindran poncelles, després de les roses.

El cel és blau, l'ocell ja canta
ja tot és joia i res m'espanta
Estiu, Tardor, Hivern tot que da enrera
arriba amb goig la PRIMAVERA.

J. Riera



BOSC CREMAT

Pel cim d'un bosc cremat
la lluna s'hi rebeja
i també la soletat
que em causa molta pena.
Abaix, al fons, la barrancada
el riu hi passa encara desconsolat
no hi campa ni una mata verda
ni flor ni cap aucell s'hi ha aturat.
Aquella muntanya riolera
que domina el serrat
s'ha tornat con una carbonera
que fins els llops en fugen esverats
Aquell jardí s'ha tornat cendra,
tots aquells voltants són desolats
i el bosc agonitza de misèria
que el foc totalment ha destrossat.
Els pins, els roures i la sureda
¿quants anys tornarà a ésser com
era?...

I pensar que el foc por haver estat
intencionat!...

Josep Calvet



EL MENDIGO

Llamó un mendigo a la puerta
y al abrirla, me tendía
una sucia y tosca mano,
implorando por favor,
que le diera una limosna,
más, dije que no tenía
pues mi madre fuera estaba,
y el mendigo, con la pena
reflejada en la mirada,
a la calle se volvía.
Pasada una media hora
de casa también salí,
y al doblar la bocacalle
unos gritos escuché,
y al momento presentí,
que algo raro allí ocurría.
Y en efecto, unos chiquillos
iban a un hombre gritando:
"Vagabundo, vagabundo,
que por nuestras calles vas
y eres lo peor del mundo".
Mientras así le cantaban,

algunos de estos chiquillos
unas piedras, que del suelo
recogieran previamente,
al mendigo las tiraban.
Al ver esta fea acción,
furiosa me puse yo
y a mi vez los reprendí,
logrando en breves instantes
que dejaran al mendigo,
alejándolos de allí.
Entonces vi que lloraba
aquel mendigo..., aquel hombre...
y pregunté si quería
que mi ayuda le prestara,
curándole una herida
que la piedra le causara.
Que Dios te bendiga, niña,
como premio a esta acción,
conservando de por vida
y que nunca se endurezca,
este noble corazón.
Las heridas de mi cuerpo
ya muy pronto curarán;
son las otras..., las del alma,
las heridas más profundas

y que nunca sanarán.
Siento una gran alegría
al haberte a ti encontrado,
a la vez que mucha pena
pues revives tú, este día,
el dolor de aquella herida
recordando a mi pequeña,
y al verte tan bella y pura
se me nubla la razón,
pues también así era ella.
Por favor te pediría
que me dieras sólo un beso,
como los que a mí me daba
aquella chiquilla mía,
cuando al trabajo marchaba,
o bien al anochecer,
que al besarla se dormía.
Su amargura yo noté,
y vi como se alejaba
con lágrimas en los ojos,
y su mejilla tocaba,
justo donde le besé.

Antoni Mascort

-3.er Premi Jocs Florals
del Club CCC-



ESPORTS

CRÒNICA ESPORTIVA

Des d'aquestes planes volem deixar constància de la gran tasca esportiva que s'està portant a la nostra població.

Dins els esports que s'estan desenvolupant, a nivell amateur i de nova planta, podem destacar-hi: l'Handbol, l'Hoquei patins i el Bàsquet.

Referent a l'Handbol, cal felicitar i recolzar la bona organització dels organitzadors de l'equip, però a la vegada lamentem els fets ocorreguts en la nostra pista. Esperem i desitgem que aquest esport torni pel bon camí i tingui l'èxit que es mereixen les persones que en tenen cura.

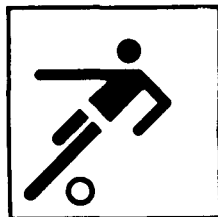
Quant a l'Hoquei, podem manifestar que el passat dissabte, dia 14 de novembre, va haver-hi una bona sessió a la Pista de l'Escola Pública. En el primer partit l'equip infantil evidencià unes bones maneres de en el joc, encara que la victòria afavorís a l'equip contrari, representant d'una població més gran que la nostra i amb molta tradició hoqueística: el Blanes. L'equip juvenil va disputar un emocionant partit amb el Figueres, i encara que també va perdre, val a dir que les possibilitats de portar una temporada bona i fer un bon paper, són molt elevades. Al mateix temps, i en descàrrec dels jugadors, podem dir que militen per primera vegada en la categoria i això els condiciona fortament.

I arribem així al Bàsquet. Aprofitem aquesta crònica per felicitar a l'equip femení per la seva perseverància i afeció, que juntament amb l'esforç d'organitzadors i jugadores, ens poden fer passar bones estones veient la qualitat del seu joc i demostrar que l'esport no és solament "cosa d'homes". Des d'aquí un fort aplaudiment. També el fem extensible a l'equip senior masculí del Bàsquet Llagosterenc, ja que amb la seva gran dosis de voluntat van tirant endavant un esport que ha estat enquistat massa temps. I si amb una preparació espontània i manca de recursos es tira amunt, què es podria aconseguir amb els mitjans

adequants? Anim i endavant, nois!!

I per a posar punt final, també cal anotar, desgraciadament, la manca de gent a presenciar els encontres, en els quals, a més de ser gratuïts, hi participen nois i noies de la nostra vila, exclusivament. Seria edificant, tant pels organitzadors com pels jugadors, veure's recolzats per una bona afició que els animés sense defallir. Creiem que si això fos possible, entre tots aconseguiríem que l'objectiu proposat per uns homes i dones tindria èxit. Tot sigui en bé de l'esport amateur.

Endavant i entre tots AJUDEM-LOS!



FUTBOL

Després d'un començament de temporada força dolent, el nostre primer equip, que enguany juga en el grup 33 de la tercera categoria regional, sembla que s'ha espavilat i torna a assolir el joc i els resultats del final de la temporada passada. En aquest moment es troba en el quart lloc de la classificació general, a tres punts del primer, amb grans possibilitats d'assolir-lo si segueix jugant amb l'encert dels darrers partits.

Es important dir en aquestes ratlles, que el recolçament de l'afeció vers l'equip no ha minvat gens, ans s'ha incrementat considerablement malgrat el rebaix de categoria sofert aquest any; fins i tot hi ha una claca prou clamorosa que dona gran suport als jugadors, especialment en els despla-

çaments.

Els juvenils i infantils estan fent una bona temporada, fins i tot aquests darrers podrien quedar primers del seu grup per poc que la sort hi afavoreixi. Per joc i ganes de fer-hi bé, hi quedarien segur.

La gran Notícia del mes, però és la crida del triador provincial d'infantils, Santi Carrasco, al jugador local Jordi Roura en dues convocatòries que serviran per confeccionar la selecció de Girona. Ambdues vegades aquest noi fou dels millors i és molt probable que sigui inclòs a la selecció definitiva.

RESULTATS

3ª Categoria Regional

18-10-81

Ossor, 2 - Llagostera, 3

25-10-81

Llagostera, 2 - Guíxols, 0
(partit amistós)

1-11-81

Llagostera, 1 - Massanet, 0

8-11-81

Blandense, 0 - Llagostera, 0

JUVENILS

18-10-81

Riudarenes, 3 - Llagostera, 5

25-10-81

Llagostera, 2 - Guíxols A, 6
(partit amistós)

1-11-81

Llagostera, 3 - Caldes, 8

8-11-81

Llagostera, 2 - Hostalrich, 1

INFANTILS

17-10-81

Llagostera, 7 - Caldes, 1

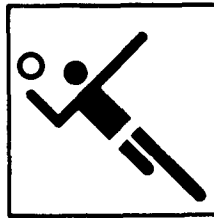
24-10-81

Llagostera, 10 - Sant Hilari, 1

31-10-81

Farners, 0 - Llagostera, 0

7-11-81

Llagostera, 6 - Blanes, 2
(partit amistós)

HOQUEI INFANTIL I JUVENIL

Hem jugat dos partits del campionat provincial 81/82, amb resultats negatius per al nostre equip. Tot han estat derrotes.

Es molt aviat encara per a donar un pronòstic, però esperem que els resultats vagin millorant.

INFANTILS:

8-12-81

Palafrugell, 5 - Lacustària, 4

15-11-81

Lacustària, 1 - Blanes, 5

JUVENILS:

8-11-81

Blanes, 20 - Llagostera, 3

15-11-81

Llagostera, 5 - Figueres A, 11



BASQUET JUNIOR FEMENI

Començarem el campionat el dia 3 d'octubre i fins ara portem 5 partits jugats i un d'aplaçat, pel que quedem en cinquè lloc.

Llagostera, 36 - U.D. Calonge, 22
U.D. Vilarroja, 10 - C.B. Llagostera, 44
C.B. Olot, 58 - C.B. Llagostera, 27
C.B. Llagostera, 59 - C.B. Bordils, 8
C.B.P. Amer, 36 - C.B. Llagostera, 35

LLIGA PROVINCIAL DE HANDBOL

Celrà, 14 - Llagostera, 6

Llagostera, 17 - Bordils, 31

U.E. Sarrià, 43 - Llagostera, 6

S. Lloret, 35 - Llagostera, 16

Llagostera, 4 - GEEG, 30

C.N. Figueres, 20 - Llagostera, 8

Llagostera, 19 - Esp. Garbí, 25

En tots aquests partits, com es pot veure, hem perdut clarament. Els motius poden ser molts, però potser els que més pes i més clars són dos: el canvi de categoria, pel que ens trobem amb jugadors més grans i de més experiència, i l'entrada de jugadors nous que encara no s'han adaptat al ritme de la resta de jugadors.

Donem sincerament les gràcies a tots els qui ens venen a animar i molt especialment al pub BLAK-CAT que té l'amabilitat de pagar-nos els àrbits cada vegada que juguem a casa.

ESCACS

CAMPIONAT DE CATALUNYA PER EQUIPS FASE PROVINCIAL

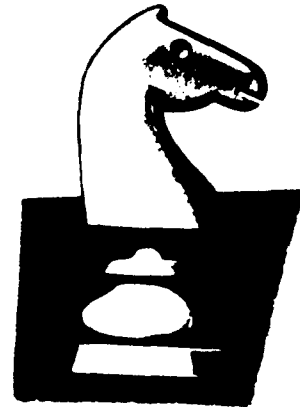
25.10.81

C.E.D. Pascual, 1 - C.E. Montgrí, 7

Després de l'última recuperació de la plantilla del Club, en el qual van haver-hi baixes força importants, l'equip que es va enfrontar en aquest primer encontre de la temporada al rival de torn, va quedar compostat per Sureda, Fdo. González, A. Ventura, Jaume Clara, Fontanals, P. Pascual, J. Vila i Rto. Pascual. A part

de G. Sureda que ens va salvar de l'honor, la derrota fou total.

A pesar del marcador, es podia lograr un millor resultat, ja que la manca de preparació per aquest difícil torneig, la inexperiència d'alguns jugadors i la mala sort en altres, van permetre aquesta desagradable derrota.



1.11.81

P.E. St. Jordi, 4 - C.E. Dr. Pascual, 4

Es va enfrontar aquest encontre amb les obligades baixes de G. Sureda i J. Vila, el primer per malaltia. Malgrat tot, es logrà un important empat en una trobada amb forces incidents, on es demostrà la poca deportivitat dels de Figueres.

Els resultats individuals van ésser: Gervasio González, 1/2 - Fontanals, 1/2 - Fernando González, 0 - Calara, 1 - A. Ventura, 1 - P. Pascual, 1 - Rto. Pascual, 0 i Soto, 0.

8.11.81

C.E. Dr. Pascual, 1 1/2

C.E. Palafrugell, 6 1/2.

La visita d'un dels líders d'aquest torneig era esperada amb no pocs temors, que van ser confirmats i van demostrar que el Palafrugell serà un dels candidats al títol. Davant d'un equip així, només es podia optar a perdre de la manera més honrosa possible. El resultat individual va ésser: P. Pascual, 0 - J. Vila, 1/2 - Fdo. González, 0 - A. Ventura, 0 - Prat, 0 - Soto, 1/2 i Gervasio González, 1/2.

Els primers de la classificació són el Palafrugell i el Girona B. Els últims llocs són per al Caldes, Dr. Pascual, St. Jordi, L'Escala i Royal de Figueres.

C. Smar

Llagostera, 9 novembre del 1981.

ESCACS

HISTORIES LOCALS (III)

Després de la negativa experiència del campionat anterior que es va realitzar pel sistema de lliga a doble volta, i que va resultar llarg i esgotador, es va convocar el "III Torneo Local del Trofeo Domingo Pascual Carbó" a una sola volta pel sistema de lliga.

El campionat va escollir a catorze jugadors, registrant-se només la baixa d'en Tomàs Vila. El guanyador va ésser en Pompeyo Pascual, fill del Dr. Domingo Pascual Carbó, a la memòria del qual es realitzà aquest torneig. El campió demostrà, tal com ho havia iniciat en l'anterior competició, la solidesa del seu joc, així com també la contundència i agressivitat del seu estil.

L'anterior guanyador va ser el gran derrotat, sols va poder aconseguir un quart lloc i encara comparat amb en Jaume Clara.

Els sots-campionat fou per n'Antoni Andrés i el tercer lloc per en Francesc Verdalet.

En ser més curt que l'any anterior, va permetre veure boniques i renyides lluites. En mig d'aquestes partides en destaquem una pel seu lamen-

table final, impropri de veritables jugadors, dels que no direm llur nom per estar encara en actiu.

- 1.- P4R, P4AD 2.-P4AR, P3R
3.- C3AR, A2R 4.-P3AD, P4D
5.-P5R, P3TD 6.-P4D, P3CD

Les blanques segueixen els esque-mes d'un vell sistema d'Alapin.

- 7.- A3R, C3AD 8.-A2R, C3TR
9.- 0 - 0 0 - 0

El joc segueix amb una línia totalment posicional, que contrasta amb l'estil del blanc, d'uns caràcters més combatius i agressius. Aquest plantejament és positiu per al negre, que juga més en el seu ambient.

- 10.-D2AD, C4AR 11.-A2AR, P5AD
12.-P4CD !?

Afavoreix al negre el tancar el flanc de dama, era millor 12.P3CD, P4CD, 13.P4TD, i no pot evitar el negre la liquidació del flanc de la dama.

- 12.-....., P4CD
13.- P4TD, A2CD 14.-P5TD, P3AR
15.-CD3T, PxP 16.- PAXP, A4CR
17.-CxA, DxC 18.-D1A, DxD
19.- TDxD, CD2R amb total i absolu-
ta igualtat.
20.-C2AD, C3CR 21.- C3R, C5AR
22.-TR1R, CxC 23.-AxC, CxAj.
24.- TxC, TxA 25.-T1A, TD1AR

El joc s'inicia cap a unes taules.

- 26.- T1A2A, A3A 27.- TxT TxT
28.- T2AR, TxT 29.-RxT, A1R
30.-R3C, P4T 31.- R4T, P3C
32.-R5C, R2C 33.-P4T, A2A
34.- A5C, R2T 35.-R3Cj. R2C

36.- A5C, R2T potser és més correc-te A1R, però igualment són taules.

- 37.-R4A, R2C38
38.-A7R, R1C 39.-R6C, R2C
40.-A8D, A1R 41.-A7R, A2A
42.-A8D, A1R 43.-A7R, A2A
44.-A8D, A1R.

Aquí el negre va reclamar justa-ment taules per repetició de jugades i que van ser refusades, tant pel con-ductor de les blanques com pels àrbits del torneig, dient que no eren oportunes.

Però siguem més concrets i asse-nyalem el què diu la reglamentació al respecte:

"Article 12, apartat 3. - La par-tida és taules a petició d'un dels ju-gadors, quan la mateixa posició es pro-dueix tres vegades, estant en joc el mateix jugador les tres".

El final és d'imaginar, havia dispo-sició de què el negre havia de per-dre... i va abandonar poques jugades després.

C. Jave.

MOTS ENCREUATS n° 11

HORIZONTALS:

- 1.-Paral·lel a l'horitzó. 2.-Municipi del Baix Llobregat. Amarada de suor. 3.- Mil cinquanta-un. Unió. Llac. 4.- Bon acolliment d'un espectacle. Resplendor del dia ans la sortida del sol. 5.- Célebre militar català (en castellà). Boja. 6.- Asprar. 7.- (Al revés) Petites estrelles. 9.- Taula per celebrar la missa. (Al revés) Be. 10.- Fruit dels cereals. Prendre marit. 11.- Vòmit. Article. Propietari.

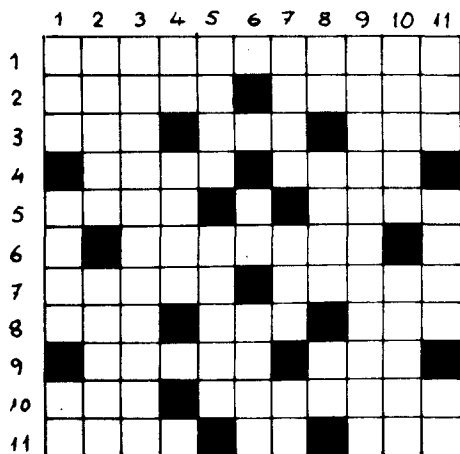
VERTICALS:

- 1.-Cadascú. Lloc ocupat per un cos de trompetes. 2.- El que fa les olles. Tresor públic de la nació. 3.- Eixerit. 4.- (Al revés) Afirmació. Mineral que atrau al ferro. 5.- En gran quantitat. (Al revés) Escorça de la nou moscada. 6.- Consonant repetida. Expressat per la paraula. 7.- Famella de l'ós. Peix de mar. 8.- Sense vestit. Casa, domicili. Dos. 9.- Tempestat sobtada. 10.- (Al revés) Calor forta. Colla d'abelles. 11.- Composició poètica provençal. Part que sobresurt de certs objectes per agafar-los. Poble del municipi de Sallago-sa (Alta Cerdanya).

SOLUCIO AL NUM. 10

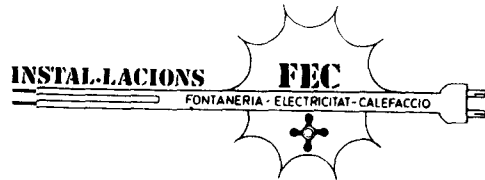
- HORIZONTALS: 1.- Esmaperduts. 2.- Suara. Eunuc. 3.- Tal. Rau. Ací. 4.- úbaT. Sana. 5.- Tsar. L. Mina. 6.- I. Regalim. G. 7.- Frase. Acaba. 8.- aiT. Mat. Mòs. 9.- Taper. Fet. 10.- Sud. Cirineu. 11.- Usat. Au. Tri.

- VERTICALS: 1.- Est. Tifa. Su. 2.- Suaus, Ritus. 3.- Malbaratada. 4.- Ar. Ares. P.T. 5.- Part. Gemec. 6.- E. A. La. Aria. 7.- Reus. Lat. Ru. 8.- Du. Amic. Fi. 9.- Unanimament. 10.- Tucàn. Boter. 11.- scl. agaS Ui.



Els hi ofereix els seus serveis de

Fontaneria.
Electricitat
Calefacció



Carrer Cristòfol Colom, 14 - Tel. 83 04 96

LLAGOSTERA

SMART

M.^a Carmen Pallarés

Angel Guimerà, 26 - Tel. 83.00.42

LLAGOSTERA



**JOAQUIM
COMAS
CORRIUS, S.A.**



CONSTRUCTOR D'OBRES

C/. Maïena, 15 - Tel. 83.02.06

LLAGOSTERA

*So
*Ràdio
*T.V.
*Electrodomèstics

CLARAN

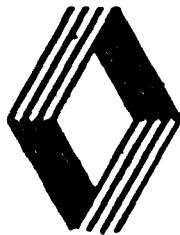
Juli Clara Andrés

Angel Guimerà, 8 - Tel. 83.02.23

LLAGOSTERA

**Ramón
Gurnés**

RENAULT



Tel. 83 04 75
LLAGOSTERA


garden center
costa brava



☎ 83 04 62 - Cta. Comarcal K. 25.7
de Girona a S. Feliu Guíxols

LLAGOSTERA
(Girona)

**PARTICIPA
CON ALDI
EN SU CONCURSO
NACIONAL
DE CHRISTMAS**



ALDI
el estilo diferente y
los precios más bajos